

9-10-11-12-13-14-15
Handelingen -16-17-18-19-**20**-21-22

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van januari en februari 1985

ZANDWINNING NATUURGEBIED DENDERBELLE-BROEK
AANTASTING CULTUREEL PATRIMONIUM DOOR ZURE REGEN
AFVALWATERCOLLECTOR ALBERTKANAAL
AANPASSINGEN BEGROTING 1984
UITGAVENBEGROTING 1985
SAMENSTELLING SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VOOR VLAANDEREN
VERANDERING NATUURWETENSCHAPPELIJKE GEBIEDEN IN RECREATIEGEBIEDEN
FINANCIELE SITUATIE VLAAMS WONINGFONDS
MOEILIKHEDEN MUZIEKONDERWIJS
PROBLEMATIEK STORTEN VAN AFVAL
DRINKWATERVOORZIENING VLAANDEREN
INVESTERINGSFONDS SUBSIDIERING GEMEENTELIJKE INFRASTRUCTUURWERKEN
OUDERBIJDRAGE KINDERKRIBBEN EN PEUTERTUINEN
RESIDENTIELE ZORG MENTAAL GEHANDICAPTEN HALLE-VILVOORDE
VERWERKING GIFTIG INDUSTRIEEL AFVAL EN SANERING HOOGHE MAEY
VERENVERWERKENDE BEDRIJVEN
FLANDERS TECHNOLOGY INTERNATIONAL 85
JAARBOEK 1983-1984 VLAAMSE RAAD VOOR HET LEEFMILIEU
REGLING SCHOOLVAKANTIES 1985-1986
WERKZAAMHEDEN NEDERLANDSE TAALUNIE
AFSLUITING ELECTRICITEIT, GAS EN WATER IN STRENGE WINTERPERIODE
BEGROTINGSTABELLEN

Inhoud

Nr. 9 22 januari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 273

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 273

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 273

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 273

Verslagen

Indiening, blz. 273

Geschilberaadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 274

Mededeling van het Rekenhof

Indiening, blz. 274

Motie

Indiening, blz. 274

Schriftelijkevragen

Indiening, blz. 274

Onderzoek naar de taalgroep, blz. 274

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 274

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de aanvraag betreffende zandwinning in het natuurgebied Denderbelle-Broek, blz. 275

Regeling van de werkzaamheden, blz. 275

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aantasting van ons cultureel patrimonium en in het bijzonder de beiaardklokken door zure regen, blz. 275

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de afvalwatercollector langs het Albertkanaal, blz. 276

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie economie en werkgelegenheid)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de wijzigingen van de door KB vastgestelde gewestplannen en meer in het bijzonder de verandering van natuurwetenschappelijke gebieden in recreatiegebieden (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie huisvesting)

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie onderwijs)

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van afval in het algemeen en in Brussel-Halle-Vilvoorde in het bijzonder (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de veiligheidsnormen in de petrochemische bedrijven (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Algemene bespreking, blz. 277

Sprekers : de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Ge-

meenschapsminister van Financiën en Begroting, F. Vermeiren, verslaggever, G. Verhaegen, J. Van Elewyck

Regeling van de werkzaamheden, blz. 297

Nr. 10

22 januari 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 299

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67, 9) Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 299

Sprekers : de heren R. Maes, E. Beyssen, W. Seeuws, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, P. Peeters

Economie en werkgelegenheid, blz. 313

Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, M. Olivier, N. De Batselier, A. Denys, F. Geyselings, F. Debussere, J. Ansoms, J. Gabriels, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Regeling van de werkzaamheden, blz. 336

Nr. 11

23 januari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 337

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse aangelegenheden, blz. 337

Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, A. Denys, G. Temmerman, E. Vankeirsbilck, J. Desseyn, A. De Beul, M. Galle, Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, E. Beysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 357

Nr. 12 **23 januari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 359

Ontwerp van decreet houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd

— 285 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 359

Sprekers : de heren H. De Loor, verslaggever, E. Vankeirsbilck, W. Taelman, G. Temmerman, J. Desseyn, E. Desutter, J. De Seranno, P. Tant, M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden

Artikelsgewijze bespreking, blz. 373

Sprekers : de heren J. De Seranno, M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, blz. 376

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de wijzigingen van de door KB vastgestelde gewestplannen en meer in het bijzonder de verandering van natuurwetenschappelijke gebieden in recreatiegebieden, blz. 400

Sprekers : de heren G. Beerden, verslaggever, F. Verberckmoes, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren J. Leclercq, J. De Mol, T. Kelchtermans, F. Geyselings, E. Desutter, D. Vervaet, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw M. Smet, de heren J. De Seranno, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Regeling van de werkzaamheden, blz. 408

Nr. 13 **Donderdag 24 januari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 409

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, blz. 409

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaamse Woningfonds en de subsidiëring ervan

Sprekers : de heer A. Coppieters, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 412

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over de ouderbijdrage voor kinderkribben en peuterspeelplaatsen, blz. 412

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over de uitbreiding van de residentiële zorg voor mentaal gehandicapten in Halle-Vilvoorde, blz. 413

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting (Voortzetting), blz. 414

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan

Sprekers : de heren H. De Loor, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, W. Taelman, M. Olivier, O. M eyntj ens, J. Van Elewyck, T. Kelchtermans, J. De Mol, G. Temmerman

Regeling van de werkzaamheden, blz. 429

Nr. 14 **Donderdag 24 januari 1985**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 431

Motie van Orde

Regeling van de werkzaamheden, blz. 431
Spreker : de heer J. Van Elewyck

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting (Voortzetting), blz. 432

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan, blz. 437

Sprekers : de heren C. Marchand, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, H. De Loor, J. Van Elewyck, M. Olivier, G. Temmerman, J. Valkeniers, J. De Mol

Regeling van de werkzaamheden, blz. 438

Ontwerp van decreet houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd

— 285 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmingen, blz. 438

Spreker : de heer J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 439

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de stortproblematiek in Limburg, van de interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de verwijdering van industrieel afval in het algemeen en de gevolgen van een eventuele sluiting van de Hooge Maey in het bijzonder, van de interpellatie van mevrouw L. Detiege tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de oprichting van één centrale inrichting voor verwijdering en verwerking van giftig en gevaarlijk industrieel afval in het Vlaamse Gewest en de sanering van de industriële stortplaats Hooge Maey te Antwerpen en van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het afvalbeleid en de gebrekkige overheidscontrole op de stortplaatsen in het Vlaamse land

Hoofdelijke stemming, blz. 440

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de inplanting en exploitatie van verenverwerkende bedrijven in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 441

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Gezondheidsbeleid; blz. 442

Sprekers : de heer J. De Bremaeker, verslaggever, mevrouw C. Smitt, de heren G. Anthuenis, L. Hancké, W. Peeters, F. Geyselings, H. Van Rompaey, J. Sleenckx, J. Caudron, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Regeling van de werkzaamheden, blz. 466

Nr. 15 **5 februari 1985**
 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 467

Begrotingsstuk

Indiening, blz. 467

Ontwerpen van decreet

Indiening, blz. 467

Verslag

Indiening, blz. 467

Jaarboek

Indiening, blz. 467

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 467

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 467

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de aanwezigheid van oorlogsmateriaal op Flanders Technology International '85, blz. 468

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het door de Vlaamse Executieve goedgekeurde Jaarboek 1983-1984 van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu, blz. 468

Dringende vraag van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de afwezigheid van hedendaagse Vlaamse Cultuur op Flanders Technology International '85, blz. 469

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, blz. 470

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs, blz. 484

Sprekers : mevrouw M. Panneels-Van Baelen, verslaggever, de heren A. Laridon, C. Moors, L. Vanhorenbeek, E. Beysen, H. Van Rompaey, J. Somers, E. Desutter, T. Kelchtermans, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Regeling van de werkzaamheden, blz. 487

Nr. 16

5 februari 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 489

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 489

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 489

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs (Voortzetting), blz. 489

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs

Sprekers : de heren J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, T. Kelchtermans, A. Laridon

Leefmilieu en waterbeleid, blz. 496

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van afval in het algemeen en in Brussel-Halle-Vilvoorde in het bijzonder, blz. 514

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de veiligheidsnormen in de petrochemische bedrijven, blz. 515

Sprekers : mevrouw G. Devos, de heren J. Somers, J. Bosmans, L. Vanvelthoven, T. Kelchtermans, mevrouw O. Lefeber, de heren G. Cardoen, M. Capoen, P. Matthys, mevrouw W. De-meester-De Meyer, de heer C. Marchand, mevrouw M. Smet, de heren D. Vervaeke, L. Vanhorenbeek, O. Meyntjens, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Regeling van de werkzaamheden, blz. 529

Nr. 17

13 februari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 531

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 531

Voorstel van decreet

Intrekking, blz. 531

Verslagen

Indiening, blz. 531

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 531

Mededeling van het Rekenhof

Indiening, blz. 532

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 532

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 66)

Indiening, blz. 532

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 532

Motie van orde

Wijziging in verwijzing naar Commissie, blz. 532

Spreker : de heer J. De Seranno

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer E. Beysen tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de regeling van de schoolvakanties voor het schooljaar 1985-1986, blz. 533

Dringende vraag van de heer J. Van Elewyck tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn beslissing niet verder aan de werkzaamheden van de Nederlandse Taalunie deel te nemen, blz. 534

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over zijn verklaring van 13 februari jongstleden in verband met de bestemming van de winst van de organisatie van Flanders Technology International '85, blz. 535

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlands beleid, blz. 535

Sprekers : de heren C. De Cooman,

verslaggever, E. Beysen, A. Steverlynck, J. Van Elewyck, P. Van Grembergen, H. Weckx, R. De Clercq, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Regeling van de werkzaamheden, blz. 551

Nr. 18 **19 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 553

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Bijstand aan personen, blz. 553
Sprekers : de heren E. De Groot, verslaggever, H. Van Wambeke, verslaggever, M. Vandenhove, A. Deneir, R. Declercq, A. Bourgeois, L. Hancké, W. Peeters, J. Somers, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg

Regeling van de werkzaamheden, blz. 581

Nr. 19 **20 februari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 583

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming, blz. 583
Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, J. Van Elewyck, E. Beysen, A. De Beul, P. Breyne, R. Van Steenkiste, P. Peeters

Regeling van de werkzaamheden, blz. 601

Nr. 20 **20 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 603

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming (Voortzetting), blz. 603
Sprekers : de heren C. De Clercq, W. Seeuws, R. Declercq, A. Diegenant, mevrouw L. Detiège, de heren D. Vervaet, R. Windels, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, E. Beysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 627

Nr. 21 **21 februari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 629

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Mediabeleid, blz. 629
Sprekers : de heren J. Bosmans, verslaggever, I. Van Belle, C. De Clercq, J. Van Elewyck, E. Beysen, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Regeling van de werkzaamheden, blz. 642

Nr. 22 **21 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 643

Interpellaties (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 643

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer G. Temmerman tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn initiatieven inzake afsluiting, wegens wanbetaling, van de nutsvoorzieningen elektriciteit, gas en water tijdens de strenge winterperiode, blz. 643

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 644

Hoofdelijke stemming, blz. 645

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 646

Hoofdelijke stemming, blz. 647

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 648

Hoofdelijke stemming, blz. 649

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 650

Sprekers : de heren J. Gabriels, W. Seeuws, J. Somers, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, J. Van Elewyck, G. Temmerman

Hoofdelijke stemming, blz. 673

Sprekers : de heren G. Geens, Voorzit-

ter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, J. Van Elewyck, E. Beysen, A. De Beul, G. Verhaegen

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

— 291 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Voorstel tot wijziging in verwijzing naar Commissie, blz. 675

Sprekers : de heren J. De Seranno, A. De Beul

Regeling van de werkzaamheden, blz. 675

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 677

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

H. Boel, C. Boeraeve-Derycke, K. Dillen, C. Marchand, G. Marmenout, H. Suykerbuyk, R. Vannieuwenhuyze, F. Vermeiren, J. Verniers, H. Weckx ; gezondheidsredenen.

W. Demeester-De Meyer, L. Pans, A. Steverlynck, J. Valkeniers, L. Van den Bossche, F. Willockx ; buitenslands.

J. Gabriels ; ambtsverplichtingen.

M. Panneels-Van Baelen ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het

begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

CULTURELE AANGELEGENHEDEN EN PEDAGOGISCHE EN DIDACTISCHE VORMING

De Voorzitter : Wij behandelen verder de materie culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming, waarvoor Minister Poma bevoegd is.

De heer Constant De Clercq heeft het woord.

De heer C. De Clercq (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in de Beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve van 21 januari 1982 wordt onder meer gezegd wat de sport betreft : wijziging aan de huidige decretale regeling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar zal aan de Vlaamse Raad worden voorgesteld. Wij stellen vast, mijnheer de Minister, dat tot nu toe daaraan nog geen gevolg werd

gegeven.

Wij hebben met enkele collega's in april 1982, dus kort na de verklaring van de Executieve, een initiatief genomen tot herziening van het decreet en hebben bij die gelegenheid onderstreept dat ook een oplossing moet worden gevonden voor die categorieën sportbeoefenaars, uiteraard de niet-betaalde, die zich bevinden tussen het decreet van 25 februari 1975 en de sportbeoefenaars die worden beoogd door de wet van 24 februari 1978 met betrekking tot de arbeidsovereenkomst van de betaalde sportbeoefenaar.

Dit probleem was ons niet onbekend. Maar, destijds konden wij geen bepalingen toevoegen omdat de wet van 24 februari 1978 nog niet van toepassing was. Inmiddels is dit wel geschied. Inderdaad, deze wet trad in werking op 1 januari 1984 betreffende de motorcrossrijders en de wielrenners en op 1 juni 1984 betreffende alle andere betaalde sportbeoefenaars. Op basis van dit initiatief zijn eigenlijk vier categorieën van sportbeoefenaars tot stand gekomen. De zuivere sportbeoefenaars die alleen de sport omwille van het genot en het spel beoefenen. De tweede categorie zijn de amateurs die voor hun prestatie een bedrag ontvangen dat kleiner is dan een bepaald bedrag. Als derde categorie zijn er de semi-amateurs die voor een prestatie een bedrag ontvangen groter dan een bepaald bedrag en met een maximum op 1 januari 1985 van 32.695 frank. Ten slotte de vierde categorie, deze van de betaalde sportbeoefenaars die onder de toepassing vallen van de wet van 24 februari

C. De Clercq

1978. Met andere woorden, de sportbeoefenaars die maandelijks een bedrag ontvangen van minstens 32.696 frank. Die laatste categorie betreft echter een nationale materie qua arbeidsovereenkomst alsmede sociale zekerheidsregelingen.

Als Vlaamse Raad hebben wij inderdaad de opdracht en de taak een antwoord te geven op de problematiek van de drie eerste categorieën. Deze zijn ontstaan ingevolge de afkondiging van het decreet op de niet-betalde sportbeoefenaar en van de wet van 24 februari 1978 met betrekking tot de arbeidsovereenkomst voor de betaalde sportbeoefenaar. Wij geven ons rekenenschap van het probleem van de band die bestaat tussen de sportbeoefenaar en sportorganisator.

Wij hebben erop gewezen dat deze overeenkomst moet kunnen worden beëindigd mits bepaalde voorwaarden. De niet-betalde sportbeoefenaar moet ook een kans krijgen zich tot de rechtbank te wenden en de rechtsbedeling, die aan de vier voorwaarden moet voldoen die opgenomen zijn in de wet van 13 mei 1955 met betrekking tot de rechten van de mens, moet worden gewaarborgd. Ik wil deze vier voorwaarden even vermelden omdat daaromtrent dikwijls problemen en misverstanden ontstaan. De tekst luidt als volgt : „De sportorganisator is gehouden de rechten van de verdediging in acht te nemen en in het bijzonder het recht op de sportbeoefenaar om : ten eerste, onverwijld, in een taal welke hij verstaat en in het bijzonder op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte bezwaren.”

Ik wil hier even aanstippen dat er op dit ogenblik door de Bonden nog altijd geen volledig antwoord werd gegeven in verband met het recht op het taalgebruik, vooral wat het Nederlands betreft. „Ten tweede, het dossier dat aan de beoordelende instantie wordt voorgelegd, in te zien en daarbij te beschikken over voldoende tijd en faciliteit om zijn verdediging voor te bereiden ; ten derde, zichzelf op zijn vraag in het openbaar te verdedigen of bijstand te hebben van een raadsman

naar keuze ; ten vierde, getuigen op te roepen en de getuigen ten laste zowel als ter ontlasting te ondervragen of te laten ondervragen in dezelfde voorwaarden als zijn partij”. De rechtsbedeling is inderdaad één van de fundamentele problemen die deze sportbeoefenaars hebben. Dit zijn de punten die ik wenste te onderstrepen en die naar ons oordeel voor herziening vatbaar zijn.

Deze herziening van het statuut van de niet-betalde sportbeoefenaar stond ook op de agenda van het Congres „Sport in Vlaanderen”, georganiseerd door de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens te Gent op 20 oktober 1984. In het document „Wetgeving-Probleemstelling” lezen wij in dit verband : „Het decreet op de niet-betalde sportbeoefenaar heeft ook niet helemaal het gewenste resultaat opgeleverd. Het is gebaseerd op het principe dat iedereen vrij is om zijn eigen werkring te kiezen. Veel van de moeilijkheden die daaruit zijn voortgevloeid hebben te maken met de overgang of transfer van een speler van één club naar een andere binnen dezelfde federatie. Zo is in het verleden vastgesteld dat atleten die van club wilden veranderen, twee of drie jaar hun sport niet konden beoefenen, waardoor ze voor de sportwereld verloren gingen.

De verzoeningscommissie kan daar maar weinig aan veranderen, zolang ze zelf geen uitspraak mag doen. Een „sportrechtbank” wordt echter pas een noodzaak als de federaties de werking van hun eigen geschillencommissies niet zouden aanpassen aan de algemene normen van ons huidig rechtssysteem.

Een bijkomend probleem is dat de sport ondertussen zodanig is geëvolueerd dat naast de echte amateurs en de betaalde sportbeoefenaar nog een andere categorie is ontstaan, die voor haar prestaties zekere vergoedingen ontvangt, en soms misbruik maakt van haar vrijheid, waardoor clubs worden benadeeld.”

Verder zegt deze nota nog : „Wat men in het sportbeleid in het algemeen en in de sportwetgeving in het bijzonder steeds voor ogen dient te houden, is

het belang van de sportbeoefenaar, of hoe men ervoor kan zorgen dat alle atleten in de best mogelijke omstandigheden hun sport kunnen en mogen beoefenen.”

In de commissie „wetgeving” werd langdurig gepleit voor een herziening van het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-betalde sportbeoefenaar. Sedert de goedkeuring van het genoemde decreet van 1975 is het sociaal statuut van de sportbeoefenaar aanzienlijk geëvolueerd. Er bestaat een brede categorie van sportbeoefenaars die voor hun activiteit een vergoeding ontvangen, zonder dat zij daarom onder bepalingen vallen van de recente wet op de betaalde sportbeoefenaar. De werkgroep meent dan ook dat het genoemde decreet aan de nieuwe situatie moet worden aangepast. Een nieuwe tekst wordt voorgesteld gebaseerd op volgende principes. Ik resumeer; ten eerste, de erkenning van een derde categorie met name die van de semi-amateurs ; ten tweede, de mogelijkheid dat deze semi-amateurs een vergoeding ontvangen waarin alles is geglobaliseerd, ook wat vanwege de club genoten wordt in natura of in speciën.

Ten derde, dat de overeenkomst met een semi-amateur door de club schriftelijk moet worden gesteld.

Ten vierde, dat de niet-betalde sportbeoefenaar een kleine vergoeding mag ontvangen. Ik verwijs hier naar het advies van de Hoge Raad voor de Sport van destijds.

Ten vijfde, dat binnen elke sportvereniging inderdaad een rechtspleging moet worden tot stand gebracht of ontwikkeld die beantwoordt aan de bovenvermelde voorwaarden.

Ten slotte, dat de nodige strafmaatregelen moeten worden opgenomen zodat de naleving van het decreet van rechtswege kan worden afgedwongen.

Wij pleiten voor de herziening van dit statuut. Dat heeft inderdaad geen budgettaire weerslag, mijnheer de Minister, omdat het buiten de eigenlijke kredietbepalingen valt, maar het heeft wel een belangrijk gevolg voor de niet-betalde sportbeoefenaars.

Wij betreuren dat tot heden toe door

C. De Clercq

de Executieve en inzonderheid door u, mijnheer de Minister, nog geen ontwerp van decreet werd ingediend waarbij een bepaald aantal beschermingsmaatregelen worden ingebouwd ten gunste van de niet-betaalde sportbeoefenaars. Dit zou onder meer moeten blijken uit de erkenning van de verschillende categorieën van niet-betaalde sportbeoefenaars, het schriftelijk stellen van de overeenkomsten, het medeondertekenen door de ouders inzake de contractuele overeenkomst wanneer het sportbeoefenaars van minder dan 18 jaar betreft, het regelen van de overgangen en ten slotte het voorzien van een normale rechtsbedeling.

Onze vraag is dan ook dat ofwel de Executieve dienaangaande onmiddellijk een ontwerp van decreet indient, ofwel dat zij aanvaardt op basis van ons voorstel de besprekingen in de Commissie te laten beginnen. Wij wensen dat dit zo spoedig mogelijk kan gebeuren, opdat uiteindelijk een oplossing zou worden gevonden voor de diverse problemen die zich in het raam van de sportbeoefening voor de niet-betaalde sportbeoefenaars stellen. **(Applaus)**

De Voonitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, er was een tijd waarbij de bespreking van deze begroting in de toenmalige Cultuurraad van de Vlaamse Gemeenschap een belangrijke gebeurtenis was. Zo te zien moeten wij helaas vaststellen dat het enthousiasme van sommigen van voorbijgaande aard was. In de Vlaamse Raad, mijnheer de Minister, is „Cultuur” teruggedrongen tot de plaats die zij al altijd in de Belgische context heeft ingenomen, dit wil zeggen van ondergeschikt belang.

Dit gezegd zijnde, wens ik op mijn beurt vooraf de verslaggever geluk te wensen met het geleverde werk. Het was beslist geen gemakkelijke kluit de wekenlange besprekingen over een zo controversieel als verscheiden onderwerp overzichtelijk bijeen te brengen. Jammer genoeg zal het wellicht in de

ze openbare vergadering weer niet mogelijk zijn alle aspecten van het verslag te bespreken, althans niet op een diepgaande wijze. Wij zullen er ons dan ook toe beperken de achterenvolgende materies uit het begrotingsverslag even aan te raken, soms met een kritische noot, maar steeds met de bedoeling onze eigen zienswijze nader toe te lichten.

Vooraf echter de volgende bedenking. Het beleid blijft de diepe gevolgen meesleuren van de vroeger gevoerde politiek van gesubsidieerde vrijheid en ook van de kortzichtige reactie op de huidige economische crisis om al wat niet onmiddellijk renderend is als een soort overbodige luxe te beschouwen.

Het moet mij van het hart dat, nu wij voor het eerst een niet-katholiek Cultuurminister op dit Departement hebben, blijkt dat ook deze Minister het moet houden bij wat voorafging en in feite met handen en voeten gebonden is aan de wil van de, weliswaar nu afwezige, sterkere feitelijke regeringspartner, waardoor hij verplicht werd te besparen. Op zijn beurt diende hij, op de toch al drastisch besnoeiende begroting, nog maar eens — als ik het juist voorheb — een half miljard frank te besparen.

Inderdaad, mijnheer de Minister, traditioneel werd in België ook vroeger al weinig geld besteed aan kunst en cultuur. Het is echter toch bedroevend en opvallend, zoals trouwens ook reeds door andere collega's werd opgemerkt, dat voor de huidige Vlaamse beleidsverantwoordelijke — ik wil dit graag in het meervoud zeggen — blijkbaar de prijs van cultuur doorslaggevend is en niet de waarde ervan.

Kwaliteit wordt vandaag de dag, ook in deze sector, bepaald door een rentabiliteitsvoorwaarde. Commerciële sponsors komen in de plaats van de rechtmatige en bij wet of decreet vastgelegde normen. Met andere woorden, de concurrentie van de vrije markt-cultuur heeft zijn blijde intrede gedaan in deze eeuw van wegwerpcultuur zoals ze door sommigen wordt genoemd.

Er komt een grotere, weliswaar opge-

drongen, vrije tijd ingevolge de kortere arbeidsduur, door de invoering van nieuwe technologieën, door automatisering en door „robotisering”, maar in feite blijkt er niet veel anders dan een vrij grote leegte en veel ingeblikte Amerikaanse nonsens-programma's.

Wat wij willen bepleiten, mijnheer de Minister, is dat de Vlaamse Regering eindelijk haar verantwoordelijkheid ter zake opneemt, om de nodige financiële middelen te voorzien voor cultuur, niet als een toemaatje — indien ik mij die uitdrukking mag veroorloven — maar als een levensnoodzakelijke inbreng om de kritische weerbaarheid van de burger aan te scherpen en vooral ook om de originele creativiteit van de scheppende kunstenaars meer kansen te geven.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wat de diverse aspecten van het cultuurbeleid betreft, moet ik wat het wetenschappelijk onderzoek aangaat, en waarover in dit verslag wordt gesproken, opnieuw sterk betreuren dat deze materies verspreid liggen over de verschillende besturen wat een echte parlementaire controle ook hier in deze Vlaamse Raad — en dat geldt even goed in Kamer en in Senaat — nagenoeg onmogelijk maakt.

Inzake het jeugdwerk stellen wij vast dat nieuwe decreten worden aangekondigd, maar dat men aan de bestaande decreten niet durft raken alhoewel ze ook niet behoorlijk worden uitgevoerd.

Wij hebben nochtans allen meegewerkt aan de totstandkoming van deze decreten die nagenoeg allemaal unaniem werden goedgekeurd omdat zij het resultaat waren van onderhandelingen tussen, niet alleen en zo zeer de vertegenwoordigers van de hier vertegenwoordigde politieke partij en, maar vooral ook van de grote ideologische en filosofische stromingen in onze samenleving.

Het gaat erom alle burgers de grootst mogelijke kansen op wat geluk en zelfontplooiing te geven.

Ten einde tegemoet te komen aan zwakkere groepen kwam men tot een compromis — en daaraan wordt in fei-

S eeuws

te onvoldoende herinnerd — dat leidde tot het toekennen van een vorm van basistoelagen, die voor alle organisaties bij vertrek gelijke kansen moesten verzekeren, naast werkings-toelagen, die terecht de geleverde inspanningen moesten honoreren, en uiteindelijk weddetoelagen om de professionalisering, naast de vrijwilligheid en het amateurisme, mogelijk te maken.

Wanneer men dan later vaststelt dat er plots niet genoeg middelen zijn moet men ook de moed hebben de keuze te maken inzake de te stellen prioriteiten. Zo moeten volgens ons alle erkende jeugdverenigingen over tenminste één voltijdse maximaal gesubsidieerde educatieve kracht kunnen beschikken, want ook na de school mogen de kinderen en de jongeren niet aan hun lot worden overgelaten.

Indien dit niet kan moet men ondertussen maar geen nieuwe structuren erkennen vermits de werking van het bestaande niet eens behoorlijk kan worden gehonoreerd.

Wat de volwassenenvorming aangaat, deze mag niet enkel ten dienste worden gesteld van een economisch herstelbeleid, wat vaak het geval is, en mag dus ook niet eenzijdig op de arbeidsmarkt worden afgestemd. Meer dan ooit is er een dringende nood aan een aanbod van veelzijdige vorming van volwassenen.

Specifieke projecten voor kansarmen mogen geen alibi zijn om zich alleen om de kansarmsten te bekommeren en de overige groepen, die het schijnbaar beter hebben, uit te sluiten. In dat verband herinner ik aan ons voorstel om een algemeen verplicht systeem van betaald educatief verlof voor alle werknemers in te richten, wat niet louter gericht zou zijn op professionele, maar ook op algemene vorming. Dit systeem moet gekoppeld worden aan een verplichte **vervangingste**werkstelling. Dit initiatief werd trouwens reeds door andere adviesraden bijgetreden.

Naar aanleiding van deze begroting wens ik te zeggen dat, in het huidige

geïmproviseerd opstarten van de deeltijdse leerplicht, de jongeren al te opvallend in het ootje genomen worden met „schijnkansen”, wat trouwens de vrije schoolkeuze in het gedrang brengt.

Dit brengt mij op het probleem dat ook door collega Van Steenkiste werd behandeld, met name de samenlevingsopbouw, die in de jaren zeventig een versnelde ontwikkeling kende. Diverse initiatieven kwamen tot stand onder de noemer samenlevingsopbouw en eisten terecht bestaansrecht op. Hierdoor rees geleidelijk aan een probleem van ondersteuning en organisatie, aangezien de sector op dat ogenblik over geen decretaire regeling beschikte.

Vandaag is er dienaangaande een advies van de Hoge Raad. In een socialistische minderheidsnota bij dit advies wordt vooral begrip gevraagd voor meer directe betrokkenheid van de aandachtsgroepen.

Mijnheer de Minister, wij moeten ons, in alle oprechtheid, in deze sector hoeden voor een te logge **organisatie**vorm, waarbij men enerzijds, het risico loopt dat heelwat financiële middelen naar structuren gaan en anderzijds, de communicatie tussen de basis en het beleid meer belast zou worden. Zo werd vorig jaar reeds vanuit de sector gewezen op het feit dat kredieten die voor de sector samenlevingsopbouw waren bestemd, terugvloeiden naar de Schatkist omdat de voorziene toelagen voor de uitbouw van de Regionale Instituten voor de Samenlevingsopbouw niet volledig werden aangewend, en dat daartegenover er een tekort was voor het subsidiëren van lokale initiatieven. Men zegt mij dat wij vandaag voor eenzelfde probleem dreigen te staan. Onze vraag is dan ook, mijnheer de Minister, wat u ter zake met het advies van de Hoge Raad zal aanvangen. Worden de **RISO's** verder uitgebouwd, of gaat u inspelen op nieuwe voorstellen? Uiteraard rijst hier de vraag of de kredieten welke nu zijn voorzien volstaan en realistisch verdeeld zijn over de verschillende posten. Hierover zou ik graag van u een antwoord bekomen.

Ik wil nog even een paar woorden zeggen over de culturele centra. Wij blij-

ven stellen dat de rationalisering en de coördinatie van de uitbouw van de culturele infrastructuur voor ons een absolute prioriteit is. Ik denk hier dan in het bijzonder aan gemeenschappelijke infrastructuur. Dat betekent enerzijds, de vereenvoudiging van de procedure, onder andere, voor de bouwtoelage en een aanpassing van de categorie-indeling van de culturele centra en anderzijds, het opstellen van verfijnde werkingsnormen en een duidelijker omschrijving van de opdracht van de culturele centra. Daar is al heel wat over gezegd, maar ik kom daar straks nog even op terug.

Culturele centra zijn vandaag inderdaad nog meer nodig dan in de jaren '60 en '70 toen de Ministers Van Elslande en Van Mechelen zich in het bijzonder met die sector hebben ingelaten. De crisis brengt immers mee dat er meer vrije tijd komt voor heel wat bevolkingsgroepen in onze Gemeenschap. Er zijn niet alleen de thuiswerkende vrouwen, de gepensioneerden, de gehandicapten en andere categorieën personen die als het ware aan hun woonplaats gekluisterd zijn, maar er zijn vele honderdduizenden werklozen en bruggepensioneerden bijgekomen die als enige toevluchtsoord, wat hun ontspanning en vorming aangaat, de lokale culturele centra hebben.

De culturele centra van vandaag moeten deze maatschappelijke evolutie op de voet volgen en zijn verplicht een antwoord te geven op de nieuwe noden. Vandaar dat ze inderdaad zelf een verscheidenheid aan activiteiten moeten ontwikkelen die aansluiten op de nieuwe behoeften.

De culturele centra mogen niet enkel een dak boven het hoofd van sommige grote socio-culturele verenigingen zijn, maar moeten een echte, pluralistische en ontzuilde ontmoetingsplaats zijn voor alle burgers van de lokale gemeenschap. Wij stellen echter vast, mijnheer de Minister, dat in de begroting op de weddetoelagen er flink is besnoeid geworden. Mocht deze last weer worden afgewenteld op de lokale besturen, dan zouden deze op hun beurt wel eens verplicht kunnen zijn om te gaan snoeien op de werkingskosten van de culturele centra.

Seeuws

Die verscheidenheid aan activiteiten zou evenwel maar gerealiseerd worden in de mate dat er voldoende verschillende middelen en mankracht aanwezig zijn. Dienaangaande zijn er de laatste tijd vragen gerezen naar de omvang van de beschikbare kredieten, zowel voor bouw- als weddetoelagen.

Ook de pedagogische uitrusting moet na al die jaren eindelijk in uitvoering worden gesteld. Dit, mijnheer de Minister, waarde collega's — en het is jammer dat zo weinig betrokkenen aanwezig zijn — moet uiteindelijk een prioriteit zijn en gaat zeker voor op de vraag van sommige collega's naar subsidiëring van privé-infrastructuur, die ons regelrecht naar een nieuwe verzuiling dreigt te leiden.

Vooreerst moet aan de collectieve behoeften worden tegemoet gekomen. Om deze reden hebben wij enkele amendementen ingediend, die de toelagen voor personeelsaangelegenheden en voor de pedagogische uitrusting moeten veilig stellen. Hierop kom ik later terug.

Wat de openbare bibliotheken betreft, hebben wij eveneens enkele amendementen ingediend. Mijnheer de Minister, wat stellen wij vast? Ik moet mij inderdaad tot u richten, zelfs als deze politiek een aantal jaren uw beleid overstijgt of eraan voorafging. Wij stellen vast dat de moeizaam tot stand gekomen maar eervolle overeenkomst inzake de reorganisatie van het bibliotheekwezen met alle middelen wordt afgeremd. Wij moeten vaststellen dat de Vlaamse Gemeenschap — en in dit geval de Vlaamse Executieve — haar eigen verplichtingen die bij decreet zijn vastgelegd, niet nakomt.

Inderdaad, over het Nationaal Centrum voor Openbare Bibliotheken (NCOB) waarvoor ik, samen met andere collega's, reeds een paar jaren opkom, wordt nog steeds maar gepraat. Het wordt niet opgericht, ondanks het feit dat het eerste uitvoeringsbesluit van 17 oktober 1978, ging over de oprichting van het NCOB.

Van de dertien voorziene centrale

openbare bibliotheken (COB) werkt er slechts één. Drie **erkenningsaanvragen** werden in 1983 geweigerd. Toch zijn deze COB's essentieel, vermits zij aan kleinere lokale openbare bibliotheken steun verlenen. De erkenningen van de COB's, zo zeggen, werden voor drie jaar opgeschort.

Ondanks het feit dat de wettelijke verplichting bestaat, dat elke gemeente een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek moet inrichten tegen 1 januari 1982...

Minister K. Poma : Dit dateert van voor mijn tijd !

De heer W. Seeuws : Ik heb gezegd, mijnheer de Minister, dat mijn uiteenzetting uw tijd overstijgt en daarmee bedoel ik ook wat eraan voorafgaat. Het is erg te moeten vaststellen dat na al die jaren aan deze overeenkomst nog steeds wordt gesleuteld. Wat betekent een gegeven woord nog ?

Tegen 1 januari 1982 moesten alle gemeenten een erkende openbare bibliotheek inrichten. Vandaag de dag hebben meer dan 120 bibliotheken deze verplichting gewoon genegeerd, onder welke vorm dan ook, en worden de voorziene sancties niet toegepast. Integendeel, de erkenningen van voltijds werkende bibliotheken werden voor twee jaar, door het crisisbesluit van 1982, onmogelijk gemaakt. Dit is dan wel van uw tijd, mijnheer de Minister. De thans opnieuw voorgenomen vermindering van de kredieten voor weddetoelagen en de bouw of de verbouwing van bibliotheken is een openlijke aansporing tot het verder saboteren van de wetgeving ter zake. Het niet verwezenlijken van de bibliotheekstructuur betekende reeds een besnoeiing van de uitgaven met minstens 35 procent.

Daarenboven wordt het personeel van de gemeentelijke bibliotheken, en dat is niet enkel uw probleem, ten opzichte van het overige personeel van de gemeenten gediscrimineerd. De betoelagingsweddeschalen werden afgedwongen als effectieve maximale weddeschalen, en zulks met de dreiging dat bij niet-aanvaarding van deze voor vele werknemers nadelige situa-

tie, de kaders niet zouden worden goedgekeurd en dus de toelagen helemaal zouden worden geweigerd.

Door het crisisbesluit van 1 juli 1982 werden de personeelskaders van de bibliotheken met 20 procent verminderd en werden de weddetoelagen van het resterende personeel met 15 procent verlaagd. Die 15 procent-verplichting van de Vlaamse Gemeenschap werd dus doorgeschoven naar de gemeenten en naar de inrichters van de vrije bibliotheken. Het gevolg is dat talrijke bibliotheken werken met onderbezette personeelsformaties, met vrijgestelden van stempelcontrole en met gewetensbezwaarden. Dit tijdelijk personeel dat vaak voor essentiële taken moet worden inzet, beschikt vanzelfsprekend niet over de vereiste diploma's en getuigschriften wat nochtans een erkenningsvoorwaarde is. Zulks wordt dus gedoogd om opportuniteitsredenen. De zorg om de kwaliteit van de dienstverlening wordt ter zijde geschoven en de kosten voor dit tijdelijk personeel komen uiteindelijk ten laste van de gemeenten en van andere Departementen dan het Departement van cultuur.

De bouwnormen voor de betoelaging werden eveneens drastisch verlaagd zodat de thans nog gebouwde bibliotheken binnen enkele jaren helaas te klein zullen blijven. Thans worden de desbetreffende toelagen met 55,55 procent verminderd.

Terwijl de Vlaamse Gemeenschap, laat ons toe dit te zeggen, aanzienlijke kapitalen spendeert aan de promotie van Flanders Technology, — waar wij wellicht allen zullen naar opkijken — wordt voor de bibliotheken die toch een essentiële rol spelen, elke betoelaging voor de uitrusting met automatische informatieverwerking geweigerd.

Nochtans blijkt uit de statistieken dat alle lagen van de bevolking meer en meer gebruik maken van de openbare bibliotheken en dat de groeiende trend, gelukkig maar, zich blijft doorzetten. Op een dergelijk ogenblik werd, tegen alle logica in, het crisisbesluit uitgevaardigd. Daardoor wordt het aanbod aan collecties eveneens met 20 procent teruggeschroefd. Het

S eeuws

heeft er dus alle schijn van — ik hoop dat het maar een schijn is, dat wat de toekomst betreft, hiermee gepoogd wordt de dienstverlening van de bibliotheken op een kunstmatige wijze te verminderen zodat wij ons vragen gaan stellen naar de uitvoering van het bibliotheekdecreet.

Aan de hand van statistieken had ik u graag even gewezen op de belangrijke evolutie bij de openbare bibliotheken. Jammer genoeg konden deze cijfers niet tijdig in het verslag worden opgenomen. Het is echter merkwaardig hoe het aantal uitleningen en ontleners groeit, met name de uitleningen vertonen een groei met 140 procent.

Ook hier hebben wij een paar amendementen ingediend ertoe strekkend de tewerkstelling in de sector te verze-keren volgens de behoeften.

Volgens ons moet het **bibliotheekdecreet** integraal worden uitgevoerd. Ook mag het crisisbesluit dat op 31 december 1986 eindigt niet verlengd of vervangen worden door een ander, wat onder meer betekent dat de subsidies voor de salarissen van het technisch en leidend **bibliotheekpersoneel** op maximale **subsidiëringskracht** moeten worden gebracht, zoals oorspronkelijk in de **uitvoeringsbesluiten** bepaald.

Tenslotte wijzen we elke poging af tot invoering van een leesgeld. Dit zou zonder meer de invoering zijn van een leesbelasting. Wij verzetten ons ook tegen elke beperking van de minimumnormen voor de collecties, die trouwens niet alleen voor de bibliotheekwereld, maar daarenboven ook voor het uitgeversbedrijf en de boekhandel nefaste gevolgen hebben.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik besluit met nog enkele beschouwingen over de onverstane-standige, wat stiefmoederlijke behan-deling van de kunsten en meer bepaald van de creatieve kunstenaar, in het Vlaamse cultuurbeleid van de jongste jaren. De scheppende kunst heeft eigenlijk nooit de aandacht gekregen die ze verdient. Wat dat betreft leven we letterlijk op een roemrijk

verleden en de hedendaagse kunsten krijgen echt te weinig kans. Het ge-tuigt van kortzichtigheid dat de schep-pende kunsten eenuiternate beschei-den plaats innemen en dat op hun be-groting dan nog eens moet worden be-zuinigd. Scheppende kunstenaars zijn vaak sociaal kritisch ten aanzien van de maatschappij en voortrekkers van verandering en van vernieuwing. Daarom wellicht dat sommigen men-nen dat „grote kunst uit miserie gebo-ren wordt” en ze dus beter niet te veel wordt gestimuleerd. Het is daarom ook dat wij wat ons betreft blijven aandringen om eindelijk werk te ma-ken van een aangepast sociaal statuut van de kunstenaar. We moeten ook en vooral een zo breed mogelijk literair klimaat scheppen, dat stimulerend werkt voor een zo groot mogelijke spreiding van de literatuur en van het boek in het bijzonder, voorwaarde voor het behoud van het hoogste goed van een echte democratie, met name het vrije woord.

De toenemende vrije tijd doet de cul-turele behoeften aanzienlijk stijgen. De voortschrijdende automatisering in de industriële en de dienstensector maakt een enorm potentieel vrij dat in de quaire sector kan worden aange-wend. Daarom is investering in wel-zijn, onderwijs en cultuur, investeren in de toekomst. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : De heer R. Declercq heeft het woord.

De heer R. Declercq (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik dank in de eerste plaats de verslaggever, hoe-wel hij afwezig is, de heer Desutter, voor zijn voortreffelijk verslag. Het is misschien omdat wij samen in de Ge-meenteraad zetelen dat ik speciaal daarop de aandacht wil vestigen.

Reeds verscheidene malen heb ik een uiteenzetting gehouden en heb ik ook geïnterpelleerd over het kunstbeleid, — wetende dat het een nationale ma-terie is — het fiscaal en sociaal statuut van de kunstenaar en over het mu-seumbeleid. Gisteren had ik het nog over onze internationale culturele sa-menwerking. Het viel nogal negatief uit. Toevallig kreeg ik een brief aan u gericht van het Gemeenschappelijk Front der Beeldende Kunstenaars on-

der ogen waarin onder meer staat : „Eindelijk is er een Minister die inziet dat voornamelijk de creatieve kunst moet ondersteund worden. Wij vra-gen geen geld van de Staat. Wij vragen dat de Staat ons het leven niet zuur maakt door administratieve slommer en dat hij voor ons de poorten open-zet. Van open poorten gesproken, zijn wij verplicht u te melden en meteen ons beklag te maken over de werking van het Commissariaat-generaal : het is onmogelijk contact te hebben met de leiding ; de inlichtingen die men verstrekt zijn onvolledig of vals. Het liep uiteindelijk vlotter toen deze dienst geïntegreerd was in het Depar-tement.”

U ziet, ik was milder in mijn beoorde-ling. Uw antwoorden, mijnheer de Minister, op mijn tussenkomsten kwamen telkens neer op intentiever-klaringen, op een bewieroken van eigen initiatieven, goede voornemens en enkele verwezenlijkingen. In we-zen niet zoveel meer dan vroeger. La-ten wij elkaar echter goed begrijpen. Ik twijfel geen ogenblik aan uw zeer positieve ingesteldheid ten opzichte van de hedendaagse kunst. Wanneer ik zo hard van stapel loop, dan is het omdat ik weet dat ik niet zoals vroeger voor dovemansoren spreek. En ik weet wat dovemansoren zijn ! Ik moet echter wel bekennen dat uw antwoor-den mij telkens teleurstellen, niet zo-zeer om de inhoud, ik wist en weet dat u geen ander antwoord kan geven, maar wel om de atmosfeer die uit de antwoorden naar voor komt. Ik bedoel hiermee uw machteloosheid om uit de cocon te breken van het sinds de-cennia gevoerde bekrompen kunstbe-leid, in zover er al een kunstbeleid werd gevoerd.

Alhoewel ik eveneens zou willen han-delen over toerisme, jeugdzorg en vooral openbaar bibliotheekwerk, waarover mijn collega De Beul zal uit-weiden, toch zal ik de mij toegemeten tijd opnieuw volledig aan het kunstbe-leid spenderen. Zelfs dan zal mijn tijd te kort zijn om voldoende argumenten en de gevolgtrekkingen ervan naar voor te brengen. Ik ben dus wel ver-plicht bij algemeenheden te blijven.

Waarom plaats ik het kunstbeleid bo-ven de andere materies ? Welnu, om

R. Declercq

de eenvoudige reden dat de kunst een oordeelvormende functie vervult ten aanzien van het geheel van de cultuur. De kunst draagt het verleden in zich, tegelijkertijd begrijpt men erdoor beter het hedendaagse gebeuren en, hoewel zij belast is met verleden en heden, bouwt de kunst nog een geloof op voor de toekomst. In die zin is kunst dan ook belangrijker voor de maatschappij dan economie. De kunstgeschiedenis is er het doorlopend bewijs van. En ik sta zeker niet alleen met deze overtuiging. Gerard Mortier zegt het onomwonden : „Cultuur bestaat niet door de economie, maar economie door de cultuur.” Eigenlijk beschouw ik deze tussenkomst slechts als een soort „Lamento”, een zich steeds herhalende treurzang, ook omdat ik wel wijs genoeg ben om te weten dat het in de kunstsector niet zo vlug zal veranderen. Het blijft wachten op Godot.

Terwijl ik over al deze, door mij misschien te negatief beoordeelde aspecten van ons kunstbeleid aan het nadenken was en mij afvroeg op welke wijze en hoe ik naar een meer positieve benadering kon overschakelen, kwam mij de aanvang van de laatste koorzang uit de Matthäus Passion te binnen : „Wir setzen uns mit Tränen nieder”. Zitten treuren impliceert dromen hoe het anders zou kunnen zijn, of anders geformuleerd, door het negatieve te benadrukken stelt men het positieve, het „hoe het zou moeten zijn”, meer in het licht.

Ik stel vast, betreur, maar droom dat de dramatische bewering van een Jan Hoet en vooral van Herman Liebaers overdreven is, namelijk dat de overheid bankroet is en totaal onbekwaam om de kunstsector nog een beetje te beheren. Ik stel vast, betreur, maar droom dat er verandering in de begroting komt, misschien niet dit jaar, maar dan toch zeker de volgende jaren.

De cultuurbegroting bedraagt amper 4,5 procent van de totale begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Omgezet in termen van BNP bedraagt de rechtstreekse overheidssteun aan cultuur minder dan 1 procent. In deze begroting wordt de beeldende kunst dan

nog met 6,09 procent verlaagd.

U zal mij antwoorden dat een nieuw museum te Antwerpen wordt opgericht. Maar hoe zal u dat museum vullen, naam laten verschaffen en ook voor buitenlanders bezoekenwaardig maken zonder een budget voor het aanwerven van kunstwerken. Dat budget is juist de bijzonderste vereiste om een museum, die naam waardig, te runnen.

Ik hoop dat ik niet verplicht zal worden een Nieuwjaarskaart rond te sturen, zoals het Museum voor Hedendaagse Kunst te Gent dat deed, een foto voorstellende met totaal lege zalen, met op de achterkant een overzicht van de aankopen anno 1984 en vermeldend : „Volgend jaar voor...” en daarop volgt dan een vraagteken en vervolgens : „Inmiddels een hoopvol 1985” met een uitroepingsteken. **(Spreker toont de kaart aan de Minister)**

Ik zal u die kaart cadeau geven, mijnheer de Minister.

Men zou om minder het hoofd laten hangen.

In ons land werd steeds in de eerste plaats op cultuur bezuinigd. De bezuinigingspolitiek op cultuur loopt niet evenwijdig met de algemene bezuinigingspolitiek van de Regering. Steeds werd het kunstbeleid afgeroomd.

Ik stel vast, betreur, maar droom dat er eindelijk eens een waardevol onderscheid wordt gemaakt tussen scheppende en herscheppende kunst enerzijds en het algemeen en vaag begrip „cultuur” anderzijds, waarmee men alle kanten uit kan en iedere gedachtenwisseling over kunstbeleid van meetaf aan in de verwarring stort.

Ik stel vast, betreur, maar droom dat de adviesorganen, samengesteld op basis van politieke verdeelsleutels, eindelijk eens met deskundigen zullen bevolkt worden en niet met mensen, die alleen postjes verlangen.

Kunstbeleid is nu eenmaal een zaak voor deskundigen en niet van een Burgemeester of Schepen of een of ander Parlements lid, die eens iets zullen doen om hun naam in de culturele verfv te zetten. Het moet een degelijke

onderneming zijn van wetenschapsmensen die beseffen waarover het gaat. Men gaat toch ook niet naar een schoenlapper om een kwaal te genezen.

Ik stel vast, betreur, maar droom dat u er zal in slagen, mijnheer de Minister, zoals u het in uw antwoord op mijn interpellatie zo goed verwoordde, om de Vlaamse Executieve en ook de nationale overheid een fiscaal en sociaal klimaat te doen scheppen, dat voor onze kunstenaars gunstig is om te werken, opdat zij niet blijvend als opgejaagden moeten tewerkgaan. Ik maak van de gelegenheid gebruik om te informeren of u op dat terrein al enige vooruitgang heeft geboekt ?

Ik stel vast, betreur, maar droom dat het niet waar is dat het Ministerie in 1982 en 1983 niet minder dan 4.000 kunstwerken kocht waarvan het leeuwendeel geen enkele relevantie heeft. Verloren miljoenen ? Er wordt dus voor bepaalde kunstzaken teveel uitgegeven ? Is het waar dat bij die aankoopcommissies geen enkele professionele deskundige te pas komt, geen enkele kunsthistoricus, geen enkele beleidsverantwoordelijke van een museum of een museumassistent of kunstcriticus ?

Ik stel vast, betreur, maar droom dat er ooit eens een ernstig en groots debat tot stand komt tussen overheid, betrokken kunstenaars en groepen en de privé-sector zodat wij de uitdaging van het kunstbeleven zowel nationaal als internationaal te lijf kunnen gaan.

De detaxatie moet worden doorgevoerd. De huidige plafonnering ligt zo laag dat er van een werkelijke sponsoring geen sprake kan zijn. Maar de detaxatie is natuurlijk afhankelijk van de nationale Minister van financiën. He-las !

Wij moeten echt naar een doorgedreven federalisering, willen wij zelf de fiscale impulsen bepalen die een gunstig klimaat voor de bloei van onze kunst moeten scheppen.

Ik stel vast, betreur wat is, maar droom dat Vlaanderen ooit zijn rol zal kunnen vervullen waartoe het krachten zijn ligging, draaischijf van Europa, zijn kennis der talen en zijn eeu-

R. Declercq

wenoude kunsttraditie in staat is.

Ik droom, mijnheer de Minister, dat het u steeds meer en meer zal lukken om de oude, kromgegroeide kunstboom te rechten en nieuw leven in te blazen.

Eerlijkheidshalve moet ik u ook nog zeggen dat uw antwoord op mijn vraag over de afwezigheid van hedendaagse Vlaamse cultuur op Flanders Technology mij heeft teleurgesteld. Mij was het te doen om van deze uitzonderlijke gelegenheid het buitenland te tonen wat Vlaanderen op het gebied van de moderne kunst heeft te bieden. U ziet het wellicht anders.

Sommigen beweren dat Vlaanderen terug ontwaakt als een nieuwe natie uit een honderdjarige slaap. Hoe u het ziet, weet ik niet. Aan enkele verwezenlijkingen kan men inderdaad niet voorbij gaan. Eén ervan, het vernoemde Flanders Technology, vervult ons terecht met trots. Maar welke plaats bekleedt de technologie in de maatschappij? Is het een allesoverheersende rol of is haar taak ondergeschikt aan de geestelijke waarden van een volk? Is het niet zo dat de technologie, door de eeuwen heen, geleid heeft tot het fabriceren van moordtugen? Hoe paradoxaal het ook moge klinken, het is net of de geest in de eerste plaats getracht heeft zichzelf te vernietigen. Hier verkies ik mij niet verder uit te drukken met zware filosofische argumenten maar met een kleine „Spielerei“.

Ik ben in het bezit van enkele Romeinse sleutels. Wellicht behoorde een ervan aan Cleopatra toe. Waarom zou het niet? Het zou me weinig moeite kosten om een slot te fabriceren voor die sleutel. Slot dat trouwens nog beter en doeltreffender zou functioneren dan het slot in Cleopatra's tijd. Dergelijke technologie zou inderdaad interessant kunnen zijn.

Veel meer echter gaat mijn belangstelling uit naar de hand die deze sleutel gebruikt heeft. Wat is er van die hand geworden? Die hand verdween en kan nooit worden herschapen. Wat bezielde de geest die deze hand in beweging bracht? Wat ging er om in de

vrouw van wie haar hand uiteindelijk de adder greep en aan haar boezem bracht? Als ik de affiche van Flanders Technology bekijk slaat de schrik mij om het hart.

De tengere hand ligt geklemd in de hersenloze greep van de machine. Waarom niet andersom? Waarom ligt in de mensenhand niet het hulpmiddel om de mens bij te staan? Een klein detail misschien, maar een detail dat net als zoveel andere details veel meer vertelt dan het geheel.

Waarom een hand die vragen kan, beïnvloeden, strelen en vrijen – ik hoop dat ik niet al te religieus doe – die door haar druk, meer zelfs dan met gelijk welk ander orgaan, zelfs de stem, kan vertellen wat er omgaat in de mens, een hand die kan opzweepen, slaan, geselen, musiceren en tot rust brengen, waarom een hand in de greep van een levenloze materie? Als teken van verzoening met de geest? De geest sluit geen pact met levenloze en dode materies. Ik gebruikte het beeld van de hand, maar bedoelde eigenlijk dat de kunst de hand van het leven is.

Ik twijfel er niet aan, mijnheer de Minister, dat u wil helpen om die hand in eer te herstellen.

Ik vraag u de oproep te beantwoorden die Maria Rosseels deed ter gelegenheid van de ontvangst van de bekroonde Vlaamse kunstenaars in het Antwerpse Provinciehuis, namelijk het nieuwe en de vrijheid van de geest in de kunst uit te dragen.

Ik geloof dat dit alleen met medewerking, maar dan zonder inmenging, van de overheid kan. **(Applaus bij de VU en de SP)**

De Voorzitter: De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, in mijn betoog wil ik, in afspraak met de collega's van de fractie, me beperken tot enige commentaar bij het sportbeleid. Het is u zeker niet onbekend dat het Handvest voor de Sport voor Allen, uitgevaardigd door de Raad van Europa en bij decreet overgenomen door deze Raad, in artikel 1 stelt dat alle burgers recht hebben op sportbeoefening.

Ook in de sector cultuur wordt kwaliteit heden bepaald door een rendabiliteitsvoorwaarde, poneerde SP-Senator W. Seeuws

Diegenant

**— Mevrouw G. Devos, Eerste Onder-
voorzitter, treedt als Voorzitter op.**

Een beleid dat de sport voor allen poneert, lijkt mij dan ook een essentieel cultureel en welzijnsbeleid. Dit beleid richt zich tot alle burgers via recreatiesport, competitiesport en topsport.

Het spreekt vanzelf dat, wanneer in hetzelfde Handvest wordt gesteld dat de overheid de nodige middelen ter beschikking moet stellen om het recht op sportbeoefening voor elke burger te garanderen, meteen wordt gewezen op de noodzaak van het ter beschikking stellen van voldoende financiële middelen. Men moet er tenminste over waken dat met de ter beschikking gestelde middelen de doelstelling — sport voor allen, recht op sport — wordt verwezenlijkt.

Bekijken wij de gewone en de buitengewone begroting en de **begrotingsevolutie** met betrekking tot het sportbeleid — ik laat het Sportfonds buiten beschouwing omdat ik meen dat een bevredigende oplossing uit de bus is gekomen via het recent koninklijk besluit ter stijging van het Sportfonds via bijdragen uit de Nationale Loterij — stellen wij vast dat wat de gewone begroting betreft een inlevering plaatsvindt die analoog is aan de andere sectoren, maar dat wat de buitengewone begroting betreft, wij een soort vrije val kennen.

Er blijft nochtans een grote behoefte bestaan aan sportinfrastructuur. Infrastructuur is een van de **basisvoorwaarden** om aan sport te doen. **Ik weet** dat men ook aan sport kan doen in het bos, het park en op het voetpad. Niet-tegenstaande deze waarheid is het eveneens juist dat — en dat is aange- toond in heel wat studies op basis van normen, eveneens door de Raad van Europa uitgevaardigd en op Vlaanderen toegepast — nog een ontstellende behoefte bestaat aan **sportinfrastructuur**. Aan de UFSIA werd vastgesteld dat de behoefte nog zo groot is dat waar sportinfrastructuur wordt ingeplant, deze spoedig overbevolkt is, zodat men besluit dat de inplanting van sportinfrastructuur de voornaamste motor is van meer sportbeoefening.

In het kader van de huidige bespreking zouden wij erover kunnen discussiëren of meer initiatiefmogelijkheden tot bouwen van infrastructuur moeten worden gegeven aan de bevolking ofwel of een meer planmatige aanpak de voorkeur verdient. Men zou ook de uitspraak over deze keuze in het midden kunnen laten maar stellen dat waar ook in Vlaanderen sportinfrastructuur wordt ingeplant, daar de grootste toename van sportbeoefening wordt vastgesteld. De nood aan meer sportinfrastructuur wordt, ook vanuit economische benadering, **duidelijk** aangetoond.

Wij worden geconfronteerd met enerzijds die objectieve nood aan sport — ook subjectief steeds meer aangevoeld door de bevolking — en anderzijds de terugval van de beschikbare middelen. Aan ons dit dilemma op te lossen : meer doen met minder geld.

Vandaar dat decretale initiatieven genomen werden, dat voorstellen van decreet werden ingediend, onder meer door uw dienaar maar in samenwerking met collega's van quasi alle fracties, om door meer privé-initiatief deze infrastructuurleemte te laten opvullen. Er is een tekst klaar, waarover een consensus werd bereikt. Er leven dan ook grote verwachtingen bij de bevolking, in alle lagen, bij alle ideologieën die men in Vlaanderen kan ontwaren en die enigszins georganiseerd zijn, ten opzichte van deze voorstellen. De huidige begroting laat weinig ruimte daarvoor, maar na deze komt er een volgende begroting en wij weten dat het vooral een zaak is van politieke wil om initiatieven tot stand te laten komen. Het is een haast klasisiek geworden gezegde dat ook wanneer het slecht gaat, men nieuwe opties moet nemen om het beter te doen gaan. Ik verzoek de Minister om zijn medewerking opdat dit decretaal initiatief inzake particuliere sportinfrastructuur zo snel mogelijk gestalte zou krijgen.

Het ander decretaal initiatief waarover ik het wil hebben, eveneens uitgaande van een objectieve behoefte en dat in de Commissie van Cultuur van onze Raad reeds jaren aanschuift, kost geen geld. De Minister vermoedt waarschijnlijk wat ik bedoel : het betreft het wegwerken van een discrimi-

natie tussen onze gymnastiekbonden, ontstaan in de 19e eeuw en wellicht te verklaren door de omstandigheden van toen.

Gelet op de honderdjarige maatschappelijke evolutie heeft deze beslist geen reden van bestaan meer. Ik heb het bepaald over de discriminatie in de turnwereld tussen de onderscheiden turnbonden op het vlak van de representatieve sport, op het vlak van de vertegenwoordiging van Vlaanderen en België.

Ik wil u danken, mijnheer de Minister, voor de inspanningen die uzelf en ook uw medewerkers hebben geleverd om een constructief gesprek tussen de betrokken partijen op gang te brengen. Ik moet u evenwel zeggen dat ik toch ietwat verbaasd heb staan kijken toen ik de stelling hoorde pomen dat u zou akkoord gaan met alles wat door de drie partijen wordt aanvaard, zonder meer. Dat u daar niet hebt aan toegevoegd dat u de Commissie zou volgen in haar beslissingen. Ik verduidelijk mij. Mocht de stelling van u en uw medewerkers zich ertoe beperken enkel akkoord te gaan met dat waarmede de drie partijen akkoord gaan dan komt dat neer op een status quo.

Minister K. Poma : U bedoelt de drie turnfederaties, mijnheer Diegenant.

De heer A. Diegenant : Inderdaad, mijnheer de Minister. Ik herhaal, als u alleen akkoord gaat met wat zij onder elkaar als akkoord hebben bereikt, dan begrijpt u dat wij niet uit de situatie zullen geraken omdat één van de partners, de bevoorrechte sedert 100 jaar, uiteraard op zijn stelling zal blijven en wij dus niet in beweging zullen geraken, op weg naar de gelijkberechtiging. De overheid zou dus reeds bij voorbaat worden uitgeschakeld aangezien decretaal werk best tot stand komt in afspraak met uiteraard de Raad maar ook met de Executieve.

Ik wil dan, mijnheer de Minister, ook in deze aangelegenheid beroep te doen op u en op uw Kabinet, opdat wij in overleg met de Commissie van cultuur, ten spoedigste tot een initiatief zouden kunnen komen, zoals trouwens reeds unaniem tien jaar geleden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd gevraagd en ook in

Diegenant

de Commissie voor de cultuur werd voorgesteld. Ik meen dat deze maatregel de gehele turnsport in ons land zal ten goede komen en dat niemand daar enig nadeel zal aan overhouden. Alleen wordt de lat gelijk gelegd voor iedereen. Dat kan slechts de gehele turnbeweging ten goede komen.

Collega Constant De Clercq heeft zojuist herinnerd aan de passage uit de Regeringsverklaring waarin wordt aangedrongen op een aanpassing van het decreet op het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar. Ik steun hem daarin. Het is duidelijk dat dit decreet aan herziening toe is. De besprekingen daaromtrent zouden moeten kunnen beginnen. Er zijn daar ideeën over, ongeveer besluitklaar. Het probleem is voldoende gerijpt om er in de Vlaamse Raad een bespreking aan te wijden. Inmiddels wil ik pleiten voor een correcte toepassing van het huidige decreet over het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar meer in het bijzonder wat de werking van de verzoeningscommissie betreft.

Het decreet op het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar wou binnen de sportfederaties, vooral de sportbeoefenaar herstellen, meer bepaald zijn vrijheid om binnen een bepaalde federatie van club te veranderen. Bij de behandeling van dit voorstel werd evenwel het evenwicht tussen enerzijds de vrijheid van de sportbeoefenaar en anderzijds het recht op bestaan van de sportvereniging die deze sportbeoefenaar zijn sport laat beoefenen, in ogenschouw genomen.

Er werd een termijn van opzegging ingebouwd. De sportbeoefenaar die zijn overgang vraagt van één club naar een andere binnen dezelfde federatie kan volgens een bepaalde procedure zijn vrijheid aanvragen, waarna hij zijn transfert kan ingaan. Deze procedure houdt in dat bij afwezigheid van akkoord tussen de club die hij wil verlaten en degene waar hij naar toe wil, een maximum wachttijd van zes maanden moet worden gerespecteerd tenzij voor de verzoeningscommissie die werd opgericht een verzoening tot stand komt tussen de sportbeoefenaar en de club die hij verlaat. Wat gebeurt er nu? De sportbeoefenaar die zijn

vrijheid aanvraagt en door de verzoeningscommissie wordt opgeroepen gaat de discussie over de verzoening zelfs niet aan en zegt gewoon dat hij zijn club wenst te verlaten. Op dat ogenblik stelt de verzoeningscommissie de „niet-verzoening” vast. Tot daar is alles correct. Maar daarenboven verklaart de verzoeningscommissie de speler vrij. En dat is niet correct. Door dergelijke procedure kan iedereen elk jaar vrij zijn zonder de mogelijke opzeggingstermijn bepaald in het decreet, te respecteren. Hierdoor ontstaat een destabilisering van de verenigingen, zeker van de competitieverenigingen. Bij de opstelling van dit decreet wou men de vrijheid van de sportbeoefenaar herstellen op grond van de rechten van de mens die ook in de sportwereld dienen te worden nageleefd. Nu komt men tot zo een vrijheid dat de sportbeoefenaar elk jaar op de markt gaat staan en zich als het ware te koop aanbiedt. Op deze manier weten de verenigingen niet meer, tot voor de dag van de competitie, op welke spelers zij nog kunnen rekenen. Zoals ik al zei leidt dit optreden van de verzoeningscommissie tot een destabilisering van de sportverenigingen.

Mijnheer de Minister, nu het competitie seizoen ten einde loopt, en het nieuwe seizoen 1985-1986 zich aankondigt, vraag ik u er bij de verzoeningscommissie op aan te dringen opdat zij haar uitspraken zou doen volgens de termen van het decreet. Op geen enkel ogenblik heeft men in het decreet de onbeperkte vrijheid van de sportbeoefenaar willen inschrijven. De belangrijke grotere vrijheid die er wel ingeschreven is, is gebaseerd op de bestaansmogelijkheden van de verenigingen en op het recht van de sportbeoefenaar. Een aanpassing van de procedure zal zowel de sport, zeker de ploeggeest, als de sportbeoefenaar ten goede komen.

Mijnheer de Minister, een ander punt dat ik met u wou bespreken betreft de evaluatie van het decreet van 17 mei 1984. Dit decreet was erop gericht de landelijk georganiseerde sportfederaties bijkomende toelagen te verstrekken wanneer zij sporttechnisch gekwalificeerd personeel in dienst namen op het ogenblik dat zij drie vol-

tijdse personeelsleden in dienst hadden. Een eenvoudige vraag: hoeveel landelijk georganiseerde sportfederaties hebben op dit decreet een beroep gedaan?

Tot slot van mijn betoog, mijnheer de Minister, wil ik uw aandacht vragen voor de situatie van de sport en de sportbedrijvigheid in het gebied Brussel-Hoofdstad.

Zoals eenieder van ons weet, heeft het decreet van 2 maart 1977 op de erkenning van de landelijk georganiseerde sportfederaties, in sommige sportmiddens ook het splitsingsdecreet genoemd, tot gevolg gehad dat de clubs in alle sportdisciplines binnen Brussel-Hoofdstad voor de keuze stonden te opteren voor een Vlaamse landelijke federatie of voor een Franstalige. Heel wat van die clubs waren tweetaalig. Ik heb jarenlang van zo'n club deel uitgemaakt. Op het ogenblik dat moet gekozen worden, en met de zakelijkheid die vele Brusselaars eigen is, kiest men natuurlijk de voordeligste kant, namelijk de kant vanwaar men de meeste subsidies krijgt. Aangezien de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding en Sport in Vlaanderen geopteerd had voor een landelijke subsidiëring door de Vlaamse centrale overheid, een provinciale subsidiëring door de provinciale overheid en een lokale subsidiëring door de gemeentelijke overheid, maar dat daarentegen de clubs door de Franstalige centrale overheid rechtstreeks betoelaagd werden en daarenboven ook meer konden betoelaagd worden wegens de verdeelsleutel van toen 44/56 en het relatief verschil aan beoefenaars, qua aantal kleiner was in Wallonië dan in Vlaanderen, kreeg de club per hoofd meer toelagen wanneer hij tot een Franstalige federatie toetrad dan tot een Vlaamse. Daarenboven waren in vele van deze clubs meer Franstalige leden dan Vlaamse. Vandaar dat na het in voege treden van het decreet van 2 maart 1977 quasi geen Vlaamse clubs meer in de Brusselse Agglomeratie aanwezig waren en dat het werkelijk de nieuwe promotoren van de sport binnen de Vlaamse Cultuurgemeenschap te Brussel zijn geweest die specifiek Vlaamse clubs hebben opgericht.

Het moet mij nochtans van het hart

Diegenant

dat deze mensen niet steeds de steun hebben gekregen waarop zij in die moeilijke situatie naar mijn gevoelen aanspraak konden opmaken. In algemene zin zou ik willen zeggen dat de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de sport te Brussel niet de inspanningen heeft geleverd die zij had kunnen leveren. Ik geef als voorbeeld het decreet op de weddetoelagen voor sportfunctionarissen werkzaam in gemeentelijke sportcentra. Dit decreet geldt niet voor het Hoofdstedelijk gebied, want er is geen eentalige gemeentelijke sportinfrastructuur.

Wij hebben in het Brussels Hoofdstedelijk gebied quasi geen Rijkssportinfrastructuur. Mij is alleen het Rijkssportcentrum te Elsene bekend, met een sportzaal zo groot als een basketveld, een powertrainingzaal, een paar bergruimten, een brede doucheinstallatie en enige slaapgelegenheid. Verder ken ik geen Rijkssportinfrastructuur binnen het Hoofdstedelijk gebied.

Ook moet ik vaststellen dat de bi-communautaire sportinfrastructuur te Brussel, alleszins de laatste jaren, vanuit de Vlaamse Gemeenschap geen steun genoot, zondanig dat zich daar een algemeen verlag van het infrastructuraanbod ten aanzien van de Vlamingen en de Franstaligen is gaan voordoen.

Ik denk echt, mijnheer de Minister, dat, waar de Vlaamse Gemeenschap te Brussel grote inspanningen geleverd heeft betreffende het onderwijs en de cultuur — ik denk aan de trefcentra en aan de muziekacademies — thans het ogenblik gekomen is om een gelijkwaardige inspanning te leveren ten aanzien van de sport.

Men zal nooit het belang van de sport overschatten ook daar waar het bij de Vlaamse Gemeenschap houden of naar de Vlaamse Gemeenschap brengen betreft van de volkse gemeenschap die ook in het Hoofdstedelijk gebied aanwezig is. Door dit gebrek aan inspanningen heeft men in onvoldoende mate de brede bevolkingslagen weten te treffen die men doorheen een aangepast en gestimuleerd sportbeleid had kunnen bereiken.

Mijnheer de Minister, dit waren enkele bedenkingen die ik mij in voorbereiding van het debat dat wij in de Commissie over het cultuurbeleid te Brussel zullen voeren en waarvan de sport ook deel uitmaakt, reeds tijdens dit openbaar debat veroorloofd heb te formuleren.

Tot slot wil ik nog eens bijzonder aandringen op uw medewerking betreffende de behandeling en de goedkeuring van de voorstellen van decreet inzake de particuliere sportinfrastructuur en inzake de gelijkberechtiging op het vlak van de representatieve sport van al wie in Vlaanderen met de turnsport begaan is. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : Mevrouw Detiège heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik had gehoopt dit jaar niet meer te moeten spreken over het statuut van de Opera van Vlaanderen, want vorig jaar heeft u ons beloofd dat tegen april 1984 heel de zaak in orde zou zijn. Misschien zal het april 1985 worden, men kan nooit weten.

In ieder geval, mijnheer de Minister, uit de bespreking in de Commissie en uit het verslag blijkt dat er nog altijd een tamelijk negatieve houding bestaat tegenover deze instelling, met name de Opera van Vlaanderen, die nochtans inspanningen levert die niet altijd worden beloond. Hij wordt onder meer niet beloond door de beslissing van 31 oktober 1984 van de Vlaamse Executieve die ertoe strekt dat niet meer dan 200 miljoen frank zal ingeschreven worden ten behoeve van de Opera van Vlaanderen en dat in 1985 onder geen beding enig bijkrediet zal worden in overweging genomen, niettegenstaande men weet dat dit bedrag onvoldoende is en er op die manier maar één oplossing overblijft, met name een aantal mensen afdanken waarbij er dan toch afdankingsvergoedingen zullen moeten worden betaald. Het voorziene bedrag is dus onvoldoende.

In die zin heeft de Voorzitter van de Raad van Beheer u geschreven door u een ontwerpbegroting over te maken,

erop wijzend dat dus de Rijkssubsidie in feite 280 miljoen frank zou moeten kunnen bedragen. Dit bedrag was oorspronkelijk ingeschreven en werd ook door de Regeringscommissarissen aanvaard als zijnde een normaal en dus niet overdreven bedrag.

Wat terecht een groot probleem blijft voor de instelling en ook voor dezen die belast zijn met het beheer ervan en voornamelijk voor diegenen die door de Vlaamse Gemeenschap aangesteld zijn is de discussie die nog steeds bestaat over de statuten van de Opera.

Inderdaad, men heeft bij de oprichting van de Opera voor een intercommunale vorm gekozen die nu ongeveer vier jaar werkt maar waarvan men, vanuit de Vlaamse Gemeenschap, steeds de wettigheid in twijfel blijft trekken.

Het advies van het advocatenbureau van de Opera heeft reeds in september 1983 ter zake verklaard dat men niet kan zeggen dat die statuten onwettig zijn. U hebt daar verslag van gekregen. Indien nodig kan ik u de tekst geven maar het komt er op neer dat het onwettig is de goedkeuring van de statuten te beperken in de tijd, zoals het besluit van het Departement dat deed en dat de goedkeuring moet gegeven of onthouden worden. Het moet ja of neen zijn, zonder meer. De statuten worden volledig aanvaard of volledig verworpen.

Door de goedkeuring stelt de overheid vast dat de statuten conform zijn aan de wet en het algemeen belang. Deze vaststelling kan bezwaarlijk tijdsgebonden zijn.

De goedkeurende overheid mag ook enkel goedkeuren en niet de statuten wijzigen.

Het komt er op neer dat het advocatenbureau van oordeel is dat de tijdsbeperking van zes maand in het koninklijk besluit onwettig is en de goedkeuring geldig blijft doch dat de tijdsbeperking geen toepassing kan vinden op grond van artikel 107 van de Grondwet.

Niettegenstaande die verklaringen en het feit dat de subsidiëring vorig jaar werd verder gezet, bestaat er briefwis-

Detiège

seling waarvan melding is gemaakt maar die niet in het bezit is van de Opera van Vlaanderen. Daarin wordt gezegd dat de OVV nu een feitelijke vereniging zou zijn waar de beheerders hoofdelijk verantwoordelijk zijn.

Ik geloof dat u als verantwoordelijke voor de cultuur die beheerders zou moeten inlichten over de situatie zodanig dat zij ofwel dat ambt kunnen aanvaarden ofwel hun ontslag kunnen geven. Ik meen niet dat het verantwoord is dat de Vlaamse Gemeenschap mensen aanduidt zonder dat zij weten in welke situatie zij verkeren of zij nu zitten in een feitelijke vereniging, in een intercommunale of een toekomstige parastatale. Het zou nuttig zijn dat even van naderbij te bekijken en rechtszekerheid te bieden ook voor dezen die de moed hebben de verantwoordelijkheid daar te blijven nemen.

Ik vind het spijtig dat de Opera van Vlaanderen niet op eenzelfde manier wordt behandeld als de Muntchouwborg. Wanneer wij hier volgende week, in ditzelfde halfroond maar dan in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, dat document zullen behandelen dan zullen wij kunnen vaststellen dat de tussenkomsten van het Rijk rond de 500 miljoen frank liggen terwijl in een gelijkaardige begroting, maar dan in Vlaanderen voor de Opera van Vlaanderen, 200 miljoen frank wordt ingeschreven.

Minister K. Poma : Twee maal negentig miljoen frank

Mevrouw L. Detiège : Twee maal negentig voor de gemeenten terwijl de Stad Brussel plus de Provincie samen 45 miljoen frank geven voor de Munt.

Een heel ander statuut werd bij volmachtenbesluit gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 1984, goedgekeurd voor de Munt. Volgens dat besluit worden de volledige vaste kosten voor personeel door het Rijk gedragen. Misschien is het ook te overwegen, zoals voor de Muntchouwborg gebeurde, de huur van de gebouwen of de gebouwen zelf over te dragen aan het Rijk. Naar het model dat voor de Muntchouwborg

uitgebouwd werd, zou men wellicht iets kunnen doen voor de Opera van Vlaanderen. Dit zou in elk geval heel wat meer kosten dan de 200 miljoen frank die nu zijn ingeschreven, vermeerderd met de 80 miljoen frank bijkredieten die noodzakelijk zijn om aan een behoorlijke begroting te geraken.

Mijnheer de Minister, u moet uiteindelijk beslissen welke vorm u kiest voor de OVV, hetzij een intercommunale, een parastatale of een andere bestuursvorm, maar er moet duidelijkheid worden geschapen om een ernstig beleid mogelijk te maken. Zeggen dat er geen inspanning gedaan wordt om de begroting binnen de perken te houden, is niet juist, maar men moet wel weten waar de toekomst ligt van de instellingen. Vandaar mijn uiteenzetting in dit debat. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : De heer Vervaeke heeft het woord.

De heer D. Vervaeke (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, mag ik het even kort hebben over de middenstandsopleiding en over de middenstandleraren ? Vaak wordt over het hoofd gezien dat de waarde van een verworven diploma of getuigschrift vooral afhangt van de mogelijkheden tot verdere bijscholing en bijwerking. Permanente vorming is dus broodnodig en niet alleen voor de bakker. Inderdaad, ingrijpende veranderingen doen zich voortdurend voor in het zaken- en beroepsleven, ook bij de kleine en middelgrote ondernemingen.

Allereerst staan wij voor het probleem van de sterke beroepsmobiliteit, zowel verticaal als horizontaal. Er is ook een voortdurende evolutie in de arbeidsomstandigheden, de gebruikte materialen en de aangewende methodes. Dit geldt zowel voor de productie als voor de distributie en de dienstverlening. Een middenstandsbedrijf dat met zijn tijd meegaat is na een paar decennia niet meer te herkennen. Iedereen moet zich dus voortdurend aanpassen, zich nieuwe werkwijzen aanmeten en eigen maken, nieuwe materialen en werktuigen leren gebruiken, nieuwe modellen ontwerpen en analyseren, nieuwe organisatie-

structuren ontwerpen enzovoort. Dit creatief verhaal heeft — gelukkig maar — geen grenzen.

Om deze perpetuum mobilesituatie op te vangen, bestaat, onder andere, de VZW Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand. Dit instituut, dat in alle Vlaamse provincies centra voor middenstandsvorming heeft gerealiseerd, werkt hard aan die permanente vorming. De vele leraren, welke in de eerste plaats daarvoor ijveren, hebben, helaas, een pover en zelfs beschamend statuut.

De huidige situatie van deze leraren wordt enerzijds, begrensd door de bepalingen van het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de Voortdurende Vorming van de Middenstand en anderzijds, beheerst door algemeen bindende bepalingen van sociaal- en arbeidsrechtelijke aard.

Het desbetreffend koninklijk besluit stoelt immers op de begrotingswet, zodat, gebonden aan het beginsel van de eenjarigheid van de begroting, de regeling niet dezelfde waarborgen biedt van vastheid als die welke bij of krachtens de wet is genomen.

Een specifiek statuut ten aanzien van de leraren kan derhalve, gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de staatshervorming, slechts door middel van een decreet worden opgenomen.

Mijn vraag luidt derhalve : hoe ver staat het met de uitwerking van dit decreet ?

Binnen de middenstandsopleiding werd in de loop van het jaar 1984 op het Kabinet van de Minister een werkgroep geïnstalleerd, bestaande uit leraren, vertegenwoordigers van Centra voor Middenstandsopleiding en van het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand en uit de Administratie van het Departement. De besluiten van de werkgroep zijn genomen en werden of worden, zo hebt u althans, mijnheer de Minister, vorig jaar aan mij meegedeeld als antwoord op een mondelinge vraag, door uw Kabinet onderzocht.

Daaruit vloeien twee vragen voort.

1. Is het onderzoek van deze werk-

Vervaaet

groep voltooid ?

2. Welke specifieke inspanningen zal u doen tot het bekomen van een volwaardig statuut van **middenstandsleeraar** op basis van de resultaten van het onderzoek ?

Een laatste bedenking. Bepaalde middenstandsgroepen zijn geheel of grotendeels verdwenen of zullen nog verdwijnen. Wij zien ook voortdurend nieuwe beroepen ontstaan, vooral dan in de dienstverlenende sector, waarin steeds meer vrouwen worden ingeschakeld. Denken wij maar aan de sociaal-economische service-beroepen zoals de belastingconsulenten, de verzekeringsmakelaars, de beleggings- en kredietconsulenten, de makelaars in onroerende goederen, de bedrijfsboekhouders, enzovoort.

Geef dus, Minister, de middenstandsleerkracht een vast en solied statuut opdat hij of zij onbegrensd en bevrijd deze boeiende evolutie kan meemaken en zelfs mee stimuleren. Op hun terrein zijn deze leraren in feite ook een beetje kunstenaar.

Ik wil eindigen met de wens dat het geheel zou kunnen opgaan in de mooie bloem van cultuur die vandaag is geplant.

De Voorzitter : De heer Windels heeft het woord.

— **De heer J. Pede, Voorzitter, treedt op nieuw als Voonitter op.**

De heer R. Windels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, in de eerste plaats wil ik mijn voorganger op deze tribune, de heer Vervaaet, danken voor zijn belangstelling voor de middenstandsopleiding.

Laat mij echter toe mijn grote vrees uit te spreken wanneer men zou gaan in de richting van een strak, volledig uitgebouwd statuut voor de leraren. Vijfentwintig jaar geleden werd in West-Vlaanderen met een beroepsopleiding en een beroepsvervolmaking gestart. Op dit ogenblik zijn 1.482 leraars in dienst ; 6 leraars hebben een full-time-betrekking ; de rest werkt part-time. Ik geef toe dat dit geen

ideale situatie is.

Wanneer men echter pleit voor een soepele evolutie, moet men oppassen niet te vervallen in het euvel waarin een belangrijk gedeelte van het algemeen en technisch onderwijs is vervallen, euvel dat zij precies nu willen verhelpen. Men spreekt aldaar van gastleraar, men spreekt van „terug naar de bedrijven” ; men spreekt van recyclage, enzovoort. Ik ga ermee akkoord dat men deze evolutie moet volgen en dat men aan de betrokken leraren onder bepaalde voorwaarden een statuut moet geven. Laten wij echter de essentie van de middenstandsopleiding niet laten teloorgaan, welke er juist in bestaat mensen uit het bedrijfsleven, uit het ambachtsleven, uit de handel, uit de administratie of de dienstverlening aan te trekken. Zij stellen hun grondige kennis, gepaard aan jarenlange ervaring, en hun tijd ter beschikking van de opgroeiende generatie. Verontschuldig mij dat ik daarop even inga. Ik zou echter aan de Minister willen vragen de beroepsopleiding en de vervolmaking niet te „scleroseren” door een te rigide statuut voor die mensen die full-time en in vaste regelen in de middenstandsopleiding werken, of anders gezegd, „gooi het kind niet met het badwater weg.”

In dit verband zou ik over de middenstandsopleiding nog een paar zaken willen zeggen. Het is duidelijk dat nu wel alle sociaal-economische middens erkennen dat de enige wijze om op een snelle manier uit de crisis te geraken, naast de technologische evolutie van de grote bedrijven, erin bestaat de kleine ondernemingen een kans te geven. Dat is in de ganse geïndustrialiseerde wereld zo. In 1983 zijn in de Verenigde Staten 600.000 nieuwe KMO's ontstaan. Daarvan zijn er 495.000 kleine ondernemingen met minder dan 20 werknemers en dat op de schaal van de Verenigde Staten van Amerika ; hetzelfde geldt voor de Bondsrepubliek en voor Groot-Brittannië.

In ons land, en meer bepaald in Vlaanderen, zijn er tussen 1973 en 1983, 20.000 nieuwe kleine bedrijven ontstaan van minder dan 5 werknemers en zijn er 7.000 nieuwe bedrijven met 5 à 10 werknemers tot stand gekomen.

Dat geeft dus voor de jongste 10 jaar een stijging van 20 procent van de zeer kleine ondernemingen.

Ik ben, wat West-Vlaanderen betreft, even dieper op deze cijfers ingegaan. Ik kwam tot de vaststelling dat 67 procent van de nieuwe ondernemingen uitgaan van oud-cursisten van een centrum voor middenstandsopleiding. Dit bewijst wel dat wij niet theoretisch maar wel in de concrete realiteit pogen een inbreng in het economisch leven in Vlaanderen te verwezenlijken en op de schaal van een provincie. Ik kan hetzelfde getuigen voor Limburg, Antwerpen, Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.

Het is dus duidelijk dat de hoeksteen voor een succesvol bedrijfsbeleid in de KMO's te vinden is in een goede opleiding en in een permanente vervolmaking. Daarin spelen ongetwijfeld de centra voor middenstandsopleiding een heel belangrijke rol.

Zo kom ik tot de eigenlijke bedoeling van mijn uiteenzetting, met name een paar bedenkingen in verband met uw begroting te formuleren. Vooraf wil ik echter stellen, mijnheer de Minister, dat wij niet zozeer komen bedelen om geld. De persoonlijke bijdrage van de zelfstandigen en de toekomstige zelfstandigen is niet te verwaarlozen. Ze zijn niet gewoon volledig op de overheid te leunen. In West-Vlaanderen is er een tussenkomst vanwege uw Departement van 116 miljoen frank voor de totale opleiding maar daarnaast betalen de cursisten zelf 56 miljoen frank ; dus de helft van het bedrag aan toelage wordt door de zelfstandigen zelf betaald. Ik geloof niet dat er zoveel voorbeelden zijn in vormen van opleiding waar een zo grote inspanning door de betrokkenen wordt geleverd. Nochtans moeten wij vaststellen dat voor 1985 een paar zeer zware handicaps op uw begroting drukken. De lopende en de kapitaaluitgaven voor de middenstandsopleiding en de vervolmaking in Vlaanderen stegen van 827 miljoen frank in 1984 naar 873 miljoen frank in 1985, of een toename met 46 miljoen frank of 5,5 procent. Dat is dus de inflatie. De begroting is niet meer en niet minder dan vorig jaar.

Nochtans zal de middenstandsoplei-

Windels

ding in 1985 inzake financiële middelen voor een aantal niet oplosbare problemen staan.

U heeft in de Commissie ten minste één indexering beloofd van de honoraria van de leraars, wat 18,5 miljoen frank betekent. Er blijft dus nog plus minus 27 miljoen frank over. Voeg daarbij nog een initiële misrekening van 15,4 miljoen frank voor dezelfde leraars in 1984 en u komt aan 243 miljoen frank uitgaven voor honoraria of een stijging met 16 procent op een gemiddelde stijging van 5,5 procent van de bevolking. Dit betekent dat andere belangrijke posten, zoals de eigenlijke cursussen, in aantal zullen moeten dalen en dit terwijl het aantal zelfstandigen die zich aanmelden steeds groeiend is.

De heer W. Seeuws : Er is ook een groot aantal werklozen dat zich voor die cursussen meldt.

De heer R. Windels : Dit is één van de aspecten. Binnen het kader van het Participatiefonds volgen er op dit ogenblik in Brugge 110 de cursus om zich op de zelfstandigheid voor te bereiden. Zoals u zegt is de grote werkloosheid inderdaad mede de oorzaak van de aangroei van degenen die zich aanbieden. Dit is trouwens een crisisverschijnsel. Ongetwijfeld zullen daaruit een aantal goede elementen komen. Ik heb een lijst van een belangrijk aantal mensen die zich zonder enige mislukking in alle beroepen in de regio hebben gevestigd.

Een tweede probleem, mijnheer de Minister, dat uw bijzondere aandacht vraagt, is dit van de uitgaven voor de bouw van de centra voor middenstandsopleiding op uw begroting. Het is een eigenaardig systeem, maar op twintig jaar betaalt u de aflossing en de rente terug voor de bouwwerken van de centra voor middenstandsopleiding. Dit is principieel toe te juichen in zoverre het uw begroting niet dusdanig bezwaart dat de organisatie van cursussen en vervolmaking in het gedrang komt.

Voor 1984 bedroeg de waarde van deze bouwtoeslag 63 miljoen frank, voor 1985 82 miljoen frank of

een stijging met 32 miljoen frank. Waar gaat u het geld halen voor de cursussen en de permanente vervolmaking, wanneer u reeds een stijging heeft van 16 procent voor de leraars en 32 procent voor de centra voor middenstandsopleiding op een gemiddelde stijging van uw begroting met 5,5 procent ? Vandaar dat ik u vraag naar een systeem te zoeken in verband met het toekennen van toelagen voor het bouwen van de centra voor middenstandsopleiding. In Wallonië trachten men dit te doen via het systeem van een bouwfonds. Is dit in Vlaanderen ook niet mogelijk zodat deze grote bedragen uit uw begroting worden getrokken ten voordele van de cursussen. Een zeer groot aantal initiatieven moeten wij in onze jaarlijkse financiële rekening eenvoudig inschrijven als niet subsidieerbaar, niet erkenbaar of als onvoldoende betoelaging. Dit is voor 1985 nog in ergere mate te vreezen.

Een laatste belangrijk punt gaat over de middenstandsopleiding en de verlengde leerplicht. U weet dat ter gelegenheid van de bespreking van de wet op de verlengde leerplicht wij met aandrang aan Minister Coens hebben gevraagd dat de meeruitgaven die voortvloeien uit de verlenging van de leerplicht door zijn nationaal Departement zouden worden gedragen. Hij heeft dit beloofd ; het staat in het verslag over de besprekingen van de wet, en hij heeft het sindsdien dikwijls in het openbaar gezegd. Het is dus een kwestie van woord houden. Deze uitgaven betekenen een verhoging van circa 10 miljoen frank in 1984 en 20 miljoen frank in 1985. Tot nu toe hebt u hiervan nog niets gekregen. Er moet dringend werk worden gemaakt van het overleg tussen de Vlaamse Executieve en de nationale Regering om de gedane belofte waar te maken. Ik twijfel er niet aan dat Minister Coens zijn belofte zal houden.

Ik besluit met twee vragen nogmaals te formuleren en ik zou u, mijnheer de Minister, zeer dankbaar zijn indien ik een duidelijk antwoord zou krijgen.

1. Welke middelen voorziet u om de uit de hand lopende en niet samendrukbare post inzake bouwfinanciering in overeenstemming te brengen met de mogelijkheden van uw begro-

ting ?

2. Hoever staan de onderhandelingen met Minister Coens over zijn tussenkomst voor de meeruitgaven voor de cursussen in het kader de verlengde leerplicht ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, sta mij toe in de eerste plaats collega Desutter te danken voor zijn uitstekend verslag dat een schat aan informatie bevat en eveneens een duidelijk synthese.

In tegenstelling tot vorig jaar, toen ik de bespreking van de cultuurbegroting ingeleid heb met een overzicht te geven van mijn bevoegdheden en verwezenlijkingen, zal ik mij nu beperken tot het beantwoorden van de gestelde vragen. Daarbij zal ik niet blijven stilstaan bij de positieve beoordelingen, hoe graag ik dit ook zou willen doen, aangezien dit een gelegenheid zou zijn om mijn beleid toe te lichten.

Ik wens voorafgaand twee algemene opmerkingen te maken. Ten eerste, de cultuurbegroting van 1985 bedraagt in totaal ongeveer 13,8 miljard frank, op een totale begroting van de Vlaamse Gemeenschap — dus Gewest en Gemeenschap samen — van ongeveer 80 miljard frank. Dit is ongeveer 17,25 procent van de totale begroting.

Bovendien heeft de Vlaamse Raad destijds geopteerd voor een eenheids-executieve en niet, zoals onze Frans-talige collega's, voor een Executieve voor het Gewest en voor de Gemeenschap.

Indien wij diezelfde weg hadden gevolgd, zouden wij nu ook tot een splitsing zijn gekomen en zou het niet mogelijk zijn geweest over te gaan tot overhevelingen van gelden die door de Gemeenschap gestort worden en nu door ons in de Executieve overgeheveld worden naar het Gewest.

Tweede opmerking : door een aantal collega's werden nieuwe voorstellen gedaan in verband met het uitvoeren van bepaalde decreten of voor het nemen van nieuwe decreten. Elk van die voorstellen is lovenswaardig en, af-

Poma

zonderlijk beschouwd, wellicht financieel haalbaar.

Wanneer men echter al die voorstellen samentelt, komt men tot indrukwekkende cijfers en maak ik wel volgende opmerking.

Het Parlement — zoals de Vlaamse Raad — had historisch gezien, tot taak de uitgaven van de Uitvoerende Macht af te remmen. Dat was oorspronkelijk de voor het Parlement voorziene rol. Het moest door controle, de uitgaven van de Uitvoerende Macht afremmen.

Deze Vlaamse Raad neemt juist een tegenovergestelde houding aan en wil de Uitvoerende Macht aanzetten tot zoveel mogelijke uitgaven, zonder zich te bekommeren van waar al die inkomsten van de Gemeenschap moeten komen.

Ik wil nu antwoorden op de verschillende tussenkomsten.

De eerste tussenkomst was deze van collega Van Elewyck. Hij is momenteel afwezig. Hij liet mij weten dat hij naar Antwerpen moest in verband met het overlijden van Minister van State, Louis Major, en met de organisatie van zijn begrafenis.

In deze omstandigheden wil ik toch ook antwoorden op de vragen die door de heer Van Elewyck werden gesteld.

De heer Van Elewyck heeft zijn interventie aangevangen met een algemene uiteenzetting. Wanneer hij zegt dat wij in een periode van economische crisis meer moeten doen voor cultuur, antwoord ik hem echter dat het principe dat wij voorstaan luidt : meer doen met minder middelen.

De heer Van Elewyck en ikzelf gaan er dus mee akkoord dat wij inderdaad meer moeten doen. Waar wij van mening verschillen is wel over het feit dat het kan gebeuren met minder financiële middelen van de overheid.

Wat nu het Europees Jaar van de Muziek betreft, heeft de Vlaamse Executieve op mijn voorstel, tijdens haar vergadering van 16 januari jongstleden haar principiële goedkeuring ge-

hecht om, door herschikking en binnen de perken van de op de begroting 1985 staande kredieten, een bedrag van 20 miljoen frank te voorzien voor het Europees Jaar van de Muziek.

Het tweede punt betreft het theaterbeleid.

Dit beleid stoelt, sinds de aanstelling van een Nieuwe Raad voor Advies voor Toneel op een aantal punten — die ik even zal opsommen — en die de bewering van collega Van Elewyck weerlegt, waar hij het heeft over uitsluitend het commerciële aspect ervan.

Dit beleid stoelt namelijk op volgende punten.

1. De door de gezelschappen zelf ingediende dossiers met beleidsnota's, cijfermateriaal over de eerste helft van het lopend seizoen 1983-84 en hun inhoudelijk en organisatorische vooruitzichten voor 1984-1985.

2. Het verslag van de Administratie over de feitelijke exploitatiesituatie van elk gezelschap.

3. De door elk lid van de Raad uitgebrachte individuele beoordeling. Deze beoordeling bevatte in grote lijnen twee componenten : een artistieke appreciatie en een uitspraak over het management. Tot daar dus de verschillende punten van het nieuwe theaterbeleid.

Inzake de uitbetalingen kan ik u de stand van vastleggingen op 20 februari 1985 mededelen.

Voor de periode van 1 juni tot 31 december 1984 werd er een bedrag van 223.919.000 frank in uitbetaling gesteld op 23 augustus 1984. Eind oktober konden de theaters aldus over de kredieten beschikken. Voor de periode van 1 januari tot 31 maart 1985 werd 112 miljoen frank in uitbetaling gesteld op 19 februari 1985. Begin april zullen de theaters kunnen beschikken over deze sommen. Voor de periode 1 april tot 30 juni 1985 zal 89,5 miljoen frank in uitbetaling gesteld worden. Het dossier is op 18 februari opgestuurd voor vastlegging. Eind april zal dit krediet vermoedelijk te beschikking van de theaters zijn, zodoende zal op dat ogenblik niet min-

der dan 80 procent van het totaal beschikbare krediet aan de theaters zijn overgemaakt.

Het derde probleem dat collega Van Elewyck heeft aangesneden is dat van de sponsoring. Hij en ook andere collega's uit de Vlaamse Raad beweren dat de sponsoring tot grijze vervlaking leidt. Welnu, ik wil enkele voorbeelden aanhalen die het tegenovergestelde zullen bewijzen.

Het Festival van Vlaanderen, met een inbreng van de Vlaamse Gemeenschap van 26 miljoen frank voor de begroting van dit jaar, zal over meer dan 100 miljoen frank kunnen beschikken. Dit betekent dat een vierde van de gelden waarover het Festival van Vlaanderen beschikt komt van de Vlaamse Gemeenschap, maar dat het grootste gedeelte van de gelden door sponsors ter beschikking wordt gesteld. Zonder sponsoring was er dus vandaag geen sprake meer van het Festival van Vlaanderen.

De heer W. Seeuws : De vraag stelt zich niet voor vandaag maar wel voor morgen en overmorgen.

Minister K. Poma : Wij spreken vandaag over sponsoring en voor morgen zal dat zeker ook nog het geval zijn. Terecht kan men in die zin voortwerken.

Dankzij sponsoring werden aangekocht : zeldzame Brugse tapijten, zeldzame schilderijen, onder andere 2 panelen van Petrus Christus, 1 schets van Rubens, een Bronzenbeeldgroep van José Vermeersch, een meer dan levensgroot bronzen beeld van Rik Poot, het beruchte en beroemde bronzen beeld „Jan de Lichte”, door Roel d'Haese gegoten. Ook zal de bescherming van „Het Lam Gods” van de gebroeders Van Eyck efficiënt kunnen gebeuren dank zij sponsoring.

Heel wat projecten en experimenteel theater vonden plaats dankzij privé-sponsoring. De prestigieuze tentoonstellingen van Rubens en Ensor in de Japanse musea werden volledig door privé-gelden mogelijk gemaakt. De Ensor-tentoonstelling in Zürich eveneens.

Dit jaar en in begin 1986 zullen vijftig voorstellingen van de Rock-opera on-

Poma

der de regie van Franz **Marijnen** plaats vinden door toedoen van hoofdzakelijk privé-inbreng.

Als er de laatste maanden verschillende langspeelfilms werden geproduceerd, is dat ook mede dankzij privé-sponsoring. Zelfs voor kortfilms is dit het geval.

De Filharmonie van Vlaanderen brengt programma's van **wereldbetekenis**: solisten, toegevoegde musici en koren worden door sponsors betaald, en er wordt reeds flink geprogrammeerd om voor de komende seizoenen de grootste namen vast te leggen.

Tot besluit wijs ik erop dat sponsoring, ook bij de schone kunsten, zeer waardevol is voor ons cultuurbeleid, in tegenstelling tot wat de heer Van Elewyck en andere collega's zegden.

De heer W. Seeuws: Behalve dan voor de hedendaagse kunst.

Minister K. Poma: Daar kan ik onmiddellijk op antwoorden.

Wij zullen een museum voor hedendaagse kunst oprichten in Antwerpen. Daar is een hele geschiedenis aan verbonden. Men heeft de eerste steen gelegd in 1970, maar verder dan die eerste steen is het nooit gekomen. Men heeft tweemaal een zeer prestigieus project voorgesteld, maar verder is het ook niet gekomen. Nu is er een pakhuis aangekocht dat zal worden omgebouwd tot een museum. Dat is geen innovatie, want ook in andere landen doet men niet meer aan nieuwbouw. Zo werd bij voorbeeld in Venetië een pakhuis omgebouwd tot museum.

Mijnheer Declercq, bij de opening van dat nieuwe museum zult u merken dat de muren niet kaal zullen zijn, zoals de muren op het Nieuwjaarskaartje van conservator Jan Hoet. In Gent gaat het om een gemeentelijk museum, en daarvoor ben ik niet verantwoordelijk. Het museum voor hedendaagse kunst in Antwerpen zal volhangen met werken van hedendaagse kunstenaars die ons door sponsors gratis in bruikleen zullen worden afgestaan voor een welbepaalde periode.

Ik dank de heer Beysen voor zijn algemene inleiding, waarbij het positieve van het cultuurbeleid werd onderstreept. Hij heeft duidelijk aangestipt dat, dankzij het huidige cultuurbeleid, bij voorbeeld het Ballet van Vlaanderen en de Filharmonie van Vlaanderen, het theaterbeleid en de werking van het Cultureel Centrum „De Singel” als voorbeelden mogen aangehaald worden van een geslaagd vernieuwd cultuurbeleid.

Anderzijds heeft collega Beysen enkele problemen aangehaald, zoals het theaterdecreet.

Hij vermeldde dat het Reizend Volkstheater 25 miljoen frank van de Provincie ontvangt, hoewel het werd omgevormd tot een VZW.

Ik zal hier het advies meedelen van de RAT, aangezien het Reizend Volkstheater een rode kaart heeft gekregen en bijgevolg de kans loopt niet meer te worden gesubsidieerd voor het volgende speelseizoen.

De Raad van Advies heeft mij hierover het volgende medegedeeld:

„Hoewel het RVT in zijn huidige beleidsvoering geen signalen gegeven heeft die kunnen verwijzen naar een nieuwe aanpak zowel qua artistieke prestaties als qua management heeft de Raad van Advies gemeend in de hem voorgelegde plannen voldoende gegevens te vinden om het RVT een geconditioneerd vertrouwen te schenken. Volgende punten werden positief bevonden: een duidelijk nieuwe structuur, inbegrepen artistieke directie en financiële provinciale garanties voor drie jaar. Het RVT blijft zijn spreidingsopdracht vervullen en wil een saneringsmanagement eerder bereiken door ontvetting van personeelskosten, verhoging van de prestaties van de acteurs en eigen inkomsten dan door verhoging van subsidies.

De Raad van Advies wenst dan ook uitdrukkelijk een nieuwe evaluatie per 15 januari 1986 om te zien hoe het eerste half jaar onder de nieuwe leiding en in de nieuwe structuur effect sorteert. Deze evaluatie zal beslissend zijn over de al dan niet verdere ondersteuning van het RVT en het driejaar-

renproject.”

De Raad van Advies zegt in andere woorden: „Wij zijn niet tevreden maar merken een inspanning op; wij zullen nog een jaar wachten alvorens een definitief oordeel te vellen.

De heer E. Beysen: Dat vind ik een onbegrijpelijk advies. Een advies moet worden verstrekt over de werking van het aan de gang zijnde toneelseizoen. Het uitgebracht advies is duidelijk gebaseerd op de plannen die door het RVT worden gemaakt inzake herstructurering van het gezelschap.

Dit advies is volgens mij waardeloos. Als dat de houding is, meen ik dat men hier zijn verantwoordelijkheid ontvlucht.

Men moet een advies uitbrengen over wat aan de gang is en de toepassing eisen van de vooropgestelde criteria: als men een rode kaart heeft gekregen en als men het volgende seizoen geen fundamentele verbeteringen kan aantonen, is het gedaan.

Ik hoop dat de Minister — het advies mag voor hem niet bindend zijn — de politieke moed zal hebben om de eerlijke toepassing van de criteria, die hij zelf heeft vooropgesteld, uit te voeren.

De Minister mag zich niet laten verblinden door het feit dat er nieuwe plannen worden gemaakt voor het RVT. Zolang ik het me kan herinneren, maakt het RVT jaarlijks nieuwe plannen waarvan er nooit, maar dan ook nooit, iets terecht komt.

Minister K. Poma: Ik wil onderstrepen dat dit advies — en dit is niet het ontvluchten van mijn verantwoordelijkheden — niet het mijne is maar dit van de Raad.

De heer Beysen heeft gesproken over het probleem van leesgeld in openbare bibliotheken. Daarover is geen beslissing genomen maar er werd een commissie opgericht die bestaat uit afgevaardigden van de volgende instellingen.

1. Commissie van Advies tot bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België (2 afgevaardigden).
2. Hoge Raad voor Openbare Biblio-

Poma

theken (2 afgevaardigden).

3. Vereniging van Vlaamse Schrijvers — Vereniging van Vlaamse Letterkundigen (1 afgevaardigde).

Pen Centrum Vlaanderen (1 afgevaardigde).

4. Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek- Archief- en Documentatiewezenen (2 afgevaardigden).

5. Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen (2 afgevaardigden).

6. Administratie voor Kunst en Toerisme — Dienst Letteren en Dramatische Kunst (2 afgevaardigden).

7. Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming (2 afgevaardigden).

Deze Commissie, waarvan veertien leden deel uitmaken, heeft opdracht gegeven een verslag te maken over de invoering van leesgeld in de openbare bibliotheken. Ik hoop dat dit verslag klaar zal zijn voor wij een beslissing voor volgend jaar moeten nemen.

De heer Beysen heeft ook gesproken over de cultuurgebouwen en meer bepaald over de Bourla-schouwburg waarvan hij heeft gezegd dat het een vergiftigd geschenk is. Hij liep in ieder geval niet over van wild enthousiasme om de overname van dit gebouw.

De Bourla-schouwburg, die 150 jaar geleden werd gebouwd, is een historisch monument dat enig is in Vlaanderen. In West-Europa zijn er slechts enkele gelijkwaardige operagebouwen qua architectuur en akoestiek. Dit gebouw moet worden beschermd want het is waard te worden gered voor de toekomst. Of nu de stad Antwerpen dit doet dan wel de Vlaamse Gemeenschap, is van minder belang. Belangrijk is dat men dit gebouw niet laat verkrotten, wat nu zeer goed mogelijk is vermits het sinds jaren niet meer wordt gebruikt.

Mevrouw L. Detiège : Het wordt lichtjes verwarmd.

Minister K. Poma : Het wordt op een temperatuur van 6 graden gehouden,

gelukkig, want mocht dit niet het geval zijn zou na 6 à 7 jaren de verkrotting beginnen, vooral bij het houtwerk, en dan gaat het zeer snel en zijn de kosten veel groter dan bij onmiddellijke restauratie.

Ik ben voor het behoud van de Bourla-schouwburg omdat dit gebouw enig is in Vlaanderen. Wij beschermen honderden gebouwen, honderden kerken bij voorbeeld waarvan velen haast identiek zijn. Zoals de Bourla-schouwburg is er maar één. Dit gebouw dient dus te worden bewaard.

De heer E. Beysen : Mag ik u nog even onderbreken, mijnheer de Minister. Ik ben er van uitgegaan dat het inderdaad een cultuur-historisch waardevol gebouw is. Maar wanneer de Vlaamse Gemeenschap nog infrastructuur aankoopt, moet eerst en vooral een behoefte-onderzoek gebeuren.

Ik weet dat u met de idee speelt om van de Bourla-schouwburg een podium te maken, bestemd voor het Ballet van Vlaanderen. Wanneer dat aan de basis ligt van uw intentie dan ben ik zo vrij op te merken dat er veel goedkopere mogelijkheden zijn om het Ballet van Vlaanderen te huizen.

Ik maak een klein rekensommetje. Wanneer het Ballet van Vlaanderen dertig keer per jaar De Singel afhuurt voor een prijs van 20.000 frank per keer dan bedraagt het totaal 600.000 frank. Wanneer een nieuwe infrastructuur moet worden aangekocht dan heeft dat vele grotere financiële implicaties voor de Vlaamse Gemeenschap.

Ik ben niet zo enthousiast over die aankoop omdat ik vind dat, wat door de stad Antwerpen wordt afgestoten, niet door de Vlaamse Gemeenschap terug moet worden binnengehaald. **(Applaus op sommige banken van de CVP)**

De heer K. Poma : Wanneer u zegt : wat wordt afgestoten door de stad Antwerpen, kan ik repliceren dat dit gebeurd is in de golden sixties opdat de nieuwe KNS zou kunnen worden gebouwd. Indien de geschiedenis te herdoen zou zijn, wat natuurlijk niet mogelijk is, zou men vlug opteren,

niet om een nieuwe KNS te bouwen, maar wel om de Bourla-schouwburg in orde te brengen. Dat zou dan met één tiende van de som kunnen gebeurd zijn dan deze waarmede de nieuwe KNS werd gebouwd.

De heer E. Beysen : Daar ben ik het volkomen mee eens.

De heer K. Poma : Verder ben ik de mening toegedaan, nader onderzoek zal uitwijzen of ik mij al dan niet vergis, dat er in Bourla-schouwburg, wanneer deze in gebruik zal worden genomen, een optimale bezetting zal zijn zoals dit momenteel het geval is voor De Singel. De Singel wordt inderdaad optimaal gebruikt niettegenstaande de feestzaal van de dierentuin die daar niet onder lijdt, ook ter beschikking staat.

De Bourla-schouwburg zal niet uitsluitend voor het Ballet van Vlaanderen worden gebruikt. Ook de Kameropera kan er worden ondergebracht en ook receptief theater en andere culturele manifestaties kunnen er plaatsvinden.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Minister, mag ik u vragen niet te vervallen in het euvel van Brussel. Ik hoop dat Antwerpen Brussel niet gaat vervangen.

In verschillende Vlaamse steden, ook in deze waar ik woon, zijn er vele historische gebouwen waar nog altijd activiteiten als opera en andere plaatsvinden. Deze gebouwen zijn reeds vele jaren aan het verkrotten. Zij betekenen een werkelijk gevaar bij het gebruik.

Ik excuseer mij ten overstaan van mijn collega's uit Antwerpen en ten overstaan van u, mijnheer de Minister, maar als men alles naar Antwerpen gaat trekken dan vrees ik dat u daar in hetzelfde euvel zal vervallen en dat er geen middelen zullen overblijven om nog elders iets te doen. U mag niet zeggen dat dit stedelijk is.

Ik herhaal, u moet alles wat gemeenschapsmaterie is niet naar Antwerpen trekken. Wij moeten dat in alle openheid durven zeggen. Maak van Antwerpen geen „ville lumière”, mijnheer de Minister.

Minister K. Poma : U mag gerust zijn, mijnheer Seeuws, de andere steden worden in dit culturele beleid ook niet vergeten. Op dit ogenblik worden onderhandelingen gevoerd met de Stad Gent opdat de Stad zou kunnen beschikken over een concertzaal. Deze onderhandelingen worden gevoerd met de Stad zelf en met de eigenaar die de zaal zal moeten verkopen. Als de verkoop doorgaat zal Gent over een concertzaal beschikken. Het zijn dus wij niet die beslissen. Het uiteindelijk resultaat zal afhangen van de onderhandelingen.

De heer W. Seeuws : Ik heb het over nationale instellingen, niet over stedelijke instellingen.

Minister K. Poma : De heer Beysen zei dat het rode kaartstelsel ook voor de socio-culturele instellingen zou moeten worden ingevoerd. Dit is een goede suggestie en wij zullen onderzoeken hoe dit kan geschieden.

Wat de beeldende kunsten betreft, moet ik zeggen dat er op dit ogenblik een museum voor hedendaagse kunst in Gent bestaat, het gaat weliswaar om een stedelijk museum ; een provinciaal museum is in opbouw in Oostende en in Antwerpen wordt een museum van de Vlaamse Gemeenschap opgericht. Dat zijn drie musea voor hedendaagse kunst. Ik geloof niet dat dat te veel is, aangezien er in Vlaanderen een groot aantal kunstenaars leven. Ik denk dat deze musea aan een reële behoefte beantwoorden. Waarom hebben wij Antwerpen gekozen ? Omdat Gent een museum heeft en er in Oostende ook een komt.

De heer W. Seeuws : Maar geen stedelijk museum.

Minister K. Poma : Of het nu om een stedelijk museum, een provinciaal museum of een museum van de Vlaamse Gemeenschap gaat, heeft toch minder belang. Wat belang heeft, is dat het museum er komt. De bezoekers zullen zich niet in de eerste plaats afvragen of het een stedelijk museum of een museum van de Vlaamse Gemeenschap is. Belangstellenden vragen zich alleen af of er een museum is en wat er te bekijken valt.

De heer W. Seeuws : Maar voor de aan-

kooppolitiek is dat wel belangrijk, en daar gaat het hier om.

Minister K. Poma : Wat de hedendaagse, de moderne kunst betreft ben ik het eens met uw algemeen besluit, mijnheer Seeuws. De overheid moet zich niet mengen in het artistieke. Zij moet alleen de voorwaarden scheppen zodat elke kunstenaar volledig vrij kan handelen.

Iemand heeft gevraagd hoe het zat met de aankoopcommissie van het Stedelijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen, het enige museum dat tot nog toe van de Vlaamse Gemeenschap afhangt.

De aankoopcommissie van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen, is als volgt samengesteld :

Burgemeester Bob Cools,
Willy Juwet,
Willy Calewaert,
W. Cassiers,
E. Stijnen,
R. D'Hulst,
Mevrouw Hammacher-Van Den Branden,
Remy Cornelissen,
Jan Demol,
A. Stubbe,
Theo van Looij.

De heer F. Debusséré : Hoeveel van die 13,8 miljard frank gaat naar Antwerpen, mijnheer de Minister ?

Minister K. Poma : Naar mijn mening nog veel te weinig. (*Applaus van de heer Hancké*)

De Voorzitter : U bent hier in de Vlaamse Raad en niet in de Gemeenteraad van Antwerpen.

De heer E. Beysen : Wij kunnen dit beter in deze Vlaamse Raad bespreken dan in de Gemeenteraad van Antwerpen.

Minister K. Poma : Vlaanderen is zo klein dat wij niet op elke hoek van de straat een museum moeten oprichten. Een museum in Gent, Oostende of Antwerpen is tegenwoordig door iedereen zeer gemakkelijk te bereiken.

De heer F. Debusséré : Maar hoeveel bedraagt dat in het gehele pakket van

13,8 miljard frank ?

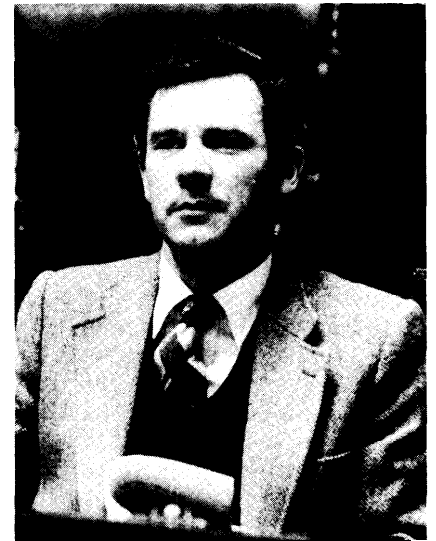
Minister K. Poma : Ik kan daar nu niet op antwoorden. Ik zal dat laten nakijken en u een schriftelijk antwoord doen geworden.

De heer F. Debusséré : Dank u, mijnheer de Minister.

Minister K. Poma : De heer De Beul heeft gezegd dat het cultuurbeleid gebaseerd moet zijn op continuïteit en openheid en dat het toekomstgericht moet zijn.

Welnu, ik durf stellen dat het huidige cultuurbeleid niet tegen deze criteria gericht is, maar aan deze criteria voldoet.

Collega De Beul meent dat het afslanken van de toelagen als negatief moet beschouwd worden. Welnu, een cultuurbeleid zou nog veel efficiënter zijn indien de toelagen vervangen worden door fiscale stimuli. Ik heb daarover een nota gericht aan de vorige en de huidige Minister van Financiën en ik hoop dat men daar rekening zal mee houden. Wij zelf kunnen die fiscale stimuli niet invoeren. De door

Hét dilemma, volgens de heer A. Diegenant (CVP) : groeiende objectieve sportbehoeften t.o.v. dalende geldmiddelen

Poma

ons gestemde staatshervorming van 1980 heeft dat uiteraard belet. Dat is een van de gevolgen van deze staats-hervorming, wat misschien vanuit cultureel standpunt het bewijs levert dat wij ze zullen moeten herzien om fiscale stimuli in plaats van subsidies te kunnen invoeren. Deze begroting zou dan natuurlijk nog meer afslanken, maar ik ben ervan overtuigd dat wij via fiscale stimuli een veel efficiënter cultuurbeleid zouden kunnen voeren dan nu het geval is. Dit betekent ook dat meer privé-inbreng tot stand zou komen.

Ik wil ook graag de heer De Beul danken voor de vele goede quoteringen die hij aan mijn beleid heeft willen voorbehouden. Hij heeft zelfs drie-maal het woord „uitstekend” gebruikt. **(Verschillende leden glimlachen)** Ik zou echter graag enkele ophelderingen verschaffen omtrent bepaalde punten waar hij niet het woord „uitstekend” heeft gebruikt, onder meer wat het decreet in verband met de vorming en begeleiding buiten schoolverband betreft.

Ik deel de bezorgdheid van de heer De Beul en heb reeds ter verwezenlijking van de vooropgestelde doeleinden de nodige stappen gezet.

Op datum van 14 januari 1985 heb ik een ronde-tafelgesprek georganiseerd tussen vertegenwoordigers van mijn Administratie, de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap en mijn Kabinet.

Het was mijn bedoeling na te gaan in hoeverre er een consensus kon gevonden worden met betrekking tot de wettelijke regeling van een aantal sectoren uit het jeugdwerk die erop gericht zijn de vorming en de begeleiding van jongeren te organiseren buiten schoolverband.

Op 31 januari 1985 heb ik mijn voorstel ter zake, met name het ontwerp van decreet houdende de erkenning en de subsidiëring van lokaal educatief werk voor de jeugd, voor advies aan de Jeugdraad overgelegd.

Dit ontwerp van decreet wil een wettelijke onderbouw creëren voor jeugdhuizen, jeugdcentra voor

maatschappijvernieuwing, verenigingen werkend met meer kwetsbare jeugd en verenigingen of projecten voor de vorming van werkende en/of werkzoekende jongeren.

Het is duidelijk dat ik moet wachten op het advies van de Jeugdraad en dat dit ontwerp van decreet ook voor advies aan de Raad van State dient te worden overgemaakt. Daarna kan het in deze Vlaamse Raad ter bespreking en ter stemming worden voorgelegd.

Collega De Beul en ook andere collega's hebben vragen gesteld in verband met de samenlevingsopbouw.

In het 2de aanpassingsblad voor de begroting van 1984 werden de toelagen aan VIBOSO en aan de provinciale RISO's inderdaad globaal verminderd met 12,9 miljoen frank, maar de toelagen voor samenlevingsopbouw op artikel 33.01.02 werden daarentegen vermeerderd met 7,2 miljoen frank.

Het verschil, zijnde 5,7 miljoen frank vermindering, is onder meer een component van de globale vermeerdering op sectie 40, waar ondermeer 10 miljoen frank bijkrediet uitgetrokken werd voor Brussel, met name op artikel 33.57 voor „Ancienne Belgique” plus 5 miljoen frank en op artikel 01.01.02 voor allerhande uitgaven in verband met socio-culturele activiteiten in Brussel, ook plus 5 miljoen.

Een andere vraag werd gesteld inzake het decreet op de landschappen. Dit probleem is zeker niet nieuw. Na vele vergaderingen en bij komende consultaties werd het decreet door mij op de agenda geplaatst van de Vlaamse Executieve die heden morgen vergaderde.

Aangezien ik hier om 10 uur moest aanwezig zijn in de openbare vergadering, kon de agenda wegens tijdsgebrek dus niet volledig worden afgewerkt. Dit punt werd verschoven naar de agenda van de Vlaamse Executieve van 5 maart 1985. Ik deel u dus mede dat ik een nieuw decreet heb neergelegd.

Een volgende vraag betreft het decreet op het roerend patrimonium.

Aan de Administratie is opdracht ge-

geven de uitvoeringsbesluiten klaar te maken. Deze zijn bijna afgewerkt. Na goedkeuring door de Vlaamse Raad zullen deze uitgevoerd worden.

Door de oprichting van de Vlaamse Administratie stelden zich na de goedkeuring eind oktober 1983 van het decreet, acute problemen qua personeel met als gevolg dat tot op heden geen degelijke inventarisatie kon opgesteld worden.

Vervolgens werd in het decreet door de Vlaamse Raad zelf gesteld dat de aanvragen van de privé-eigenaars zelf dienen te komen. Tot op heden is geen enkele aanvraag binnen.

Mijnheer Breyne, u heeft mij tal van vragen gesteld waarop ik zal trachten een antwoord te geven.

Ik wordt inderdaad geconfronteerd met een steeds groeiend aantal erkenningen binnen de vormingssector, dit zowel in de culturele centra als in de verenigingen en instellingen.

Zoals de decreten vermelden gebeuren deze erkenningen binnen de daarvoor voorziene begrotingskredieten.

Ook ik ben, samen met de woordvoerders van de diverse fracties, bekommerd om de tewerkstelling hier veilig te stellen.

Op basis van de juiste budgettaire noodwendigheden en mogelijkheden zal ik overgaan tot nieuwe erkenningen. Ik zal daarom in het bijblad de kredieten voorzien voor de bij komende nieuwe erkenningen en rangverhogingen – dus 6 en 5, waarover u hebt gesproken – voor zover het centra of instellingen betreft waarvoor zich geen erkenningsproblemen meer stellen.

De 25 miljoen frank kredieten voorzien in artikel 01.02.02 van sector 40 voor het behoud van de werkgelegenheid in de socio-culturele sector, zullen gebruikt worden voor de minimale verplichtingen bij de uitvoering van de decreten.

De techniek kan zijn ofwel verschuivingen in het bijblad ofwel vooraf reeds bij beraadslaging van de Vlaamse Executieve.

Alleszins wil ik dat deze kredieten en-

Poma

kel zullen aangewend worden voor tewerkstelling die via de bestaande reglementeringen kan betoelaagd worden.

Wat de toelage aan de Federatie van Vlaamse erkende Culturele Centra betreft – Fevecc – wens ik te onderstrepen dat de vorige jaren een toelage voorzien was voor de projecten. Dit krediet werd van 1,0 miljoen frank teruggebracht op 0,5 miljoen frank.

Ik heb Fevecc er altijd op gewezen dat met deze projecttoelage geen structurele uitgaven – hiermee bedoel ik uitgaven voor personeel of secretariaat – mogen gebeuren als ze een weerslag hebben op volgende begrotingsjaren.

Voor de uitvoering van het decreet op de pedagogisch-didactische uitrusting is er tot op heden geen budgettaire ruimte geweest. Ik zal via het bijblad trachten een eerste uitvoering hieraan te geven voor de aankoop van audiovisueel materiaal. Ook hier zal ik bij prioriteit deze culturele centra steunen die deze apparatuur inzetten voor het concrete vormingswerk.

Het opzetten van een vormingscursus voor de cultuurfunctionarissen acht ik waardevol. Ik meen echter dat er gecoördineerd moet gewerkt worden, samen met de andere vormingssectoren.

Dit zou kunnen binnen het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling. Indien het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling dit wenst op te zetten zie ik dit nog in 1985 mogelijk.

De concrete cijfers betreffende de RVA-cursus voor bibliothecarissen zal ik aan de heer Breyne schriftelijk overmaken vermits ik nu de tijd niet heb gehad die statistische gegevens op te vragen.

Aan de heer Breyne kan ik ook mededelen dat het ontwerp van decreet „houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en de specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelings-

werk”, het zogenaamde 5e decreet, binnen enkele weken aan de Vlaamse Raad zal worden overgemaakt via de Vlaamse Executieve.

Op basis van het advies van de Raad van State wordt het nu herschreven.

Het is niet zo dat er door mij structurele maatregelen genomen worden om de betrokken organisaties, die nu op het koninklijk besluit '67 gesubsidieerd worden, minder te betoelagen.

Ik heb echter geen zicht op de heroriëntering die deze organisaties zich zelf opleggen in functie van een mogelijke erkenning ingevolge dit decreet.

Een andere vraag van collega Breyne heeft betrekking op de basiseducatie.

Het plan inzake basiseducatie in samenwerking met het Vlaams Centrum voor de Volksontwikkeling heb ik, zoals het geachte lid reeds stelde, aan de sector voorgelegd.

Ik ga met de heer Breyne akkoord dat de doelgroep nog beter kan worden omschreven.

Of ik bij deze omschrijving mij enkel moet beperken tot personen die de leerstof van de lagere school niet beheersen, dan wel deze van het lager secundair onderwijs, moeten wij nu nog niet zo scherp stellen als u het stelt.

Ik meen echter wel dat alleszins de laagstgeschoolden in dit plan de eerste prioritaire doelgroep moeten zijn.

Anderzijds moet deze cursus het niveau bereiken dat nodig is om nadien in de gewone omscholingscursussen onder andere van de RVA nog te kunnen opgenomen worden.

Het verheugt mij dat het geachte lid namens zijn fractie voorstander is van een aantal experimenten, die geëvalueerd moeten worden.

Daarom ging ik er in mijn plan ook van uit dat een groeifase moet worden voorzien.

Zo zie ik het realistisch mogelijk om op 4 plaatsen in elke provincie met een initiatief te starten.

Hierbij zal uiteraard beroep worden gedaan op alle beschikbare middelen en werkers die zich hiervoor willen ter beschikking stellen.

Ik zie dit ook als een vrijwillige prioriteit die de sector zich oplegt.

Als deze deskundig begeleide activiteit door het bestaande verenigingsleven wordt gerealiseerd, dan zal deze medewerking zeker worden aanvaard.

Ik heb ook de bekommernis dat dit kwalitatief hoogstaande experimenten worden.

De financiële middelen hiervoor zie ik vooral op volgende begrotingsposten van sectie 40, namelijk artikel 33.11.02 voor experimenteel vormingswerk, artikel 33.13.02 voor verenigingen en instellingen voor volksontwikkeling en kadervorming en artikel 33.02.02 voor het decreet op de instellingen voor sociaal-cultureel vormingswerk.

Ten slotte wens ik toch ook duidelijk te stellen dat reeds een aantal projecten vandaag lopende zijn, door mij gevraagd en opgezet door de RVA-beroepsopleiding. De budgetten hiervoor voorzien zijn uiteraard ook beschikbaar. Ik meen dat het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling een belangrijke rol kan vervullen op het vlak van planning en educatieve begeleiding. Al deze besprekingen zijn bezig. Ik verwacht hier veel van.

Het probleem van de vlugge uitbetaling van de voorschotten van de wedden voor de bibliothecarissen moet opgelost worden door de bevoegde Administratie hiervoor de nodige apparatuur voor een automatiseringssysteem ter beschikking te stellen.

De steeds maar stijgende aantallen weddeberekeningen kunnen immers niet meer manueel worden verwerkt.

Ik heb de Vlaamse Executieve reeds op de hoogte gebracht van dit probleem en ik verwacht dat men daarvoor eerlang een computer zal aanschaffen.

De heer Breyne is ook verontrust over de terugloop van de deelname aan de kadervorming en over de kwaliteit van het geboden onderricht.

Poma

In toepassing van artikel 11 en volgende, van het decreet van 22.01.1975 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, is de vorming van verantwoordelijke personen in jeugdverenigingen subsidieerbaar.

De decreetgever legt enkel een aantal structurele vereisten op inzake het aantal deelnemers, de doelgroep en de duurtijd.

De inhoudelijke opvulling van de verstrekte opleiding valt buiten de bevoegdheid van de Overheid.

Het is dus onmogelijk in te grijpen in de kwaliteit van de aangeboden lessenreeksen.

De dienst jeugdwerk controleert evenwel zeer nauwgezet de vormelijke voorwaarden.

In verband met de Vorming Werken-de Jongeren is de heer Breyne van oordeel dat de betoelaging met 20 procent dient te stijgen.

Ik treed deze zienswijze in grote lijnen bij. De vorming en de opvang van werkende en vooral van werkzoekende jongeren is in deze tijd prioritair. Om deze reden heb ik de kredieten voor deze sector en ook voor de sector werkend met kansarme jeugd, bij de opstelling van elke begroting zoveel mogelijk laten stijgen. Voor de vorming werkende en werkzoekende jongeren betekent dit :

begroting 1981 : 23.834.831,- frank,
begroting 1982 : 34.500.000,- frank,
begroting 1983 : 36.000.000,- frank,
begroting 1984 : 45.000.000,- frank,
begroting 1985 : 45.000.000,- frank.

Voor de sector kansarme jeugd wil ik u volgende cijfers mededelen :

begroting 1981 : 6.300.000,- frank,
begroting 1982 : 7.500.000,- frank,
begroting 1983 : 7.500.000,- frank,
begroting 1984 : 7.500.000,- frank,
begroting 1985 : 7.500.000,- frank.

Hieruit blijkt duidelijk dat er een substantiële aangroei van de middelen voor deze sectoren te noteren viel.

Er dient eveneens vermeld te worden dat deze evolutie een uitzondering

vormt bij de facultatief gesubsidieerde vormen uit het jeugdwerk.

De begrotingsonderrichtingen zijn voor deze begrotingsposten van die aard dat er geen verhogingen worden **goedgekeurd**.

Wanneer evenwel de Vlaamse Raad van oordeel is dat er buiten de toegekende enveloppe een wezenlijke vermeerdering van de kredieten kan worden toegestaan, zal ik dit gebaar met veel genoegen verwelkomen.

De heer Breyne wenst ook de stand van zaken te kennen in verband met de oprichting van een aantal polyvalente jeugdcentra.

Bij **nazicht** van de ingezonden aanvraagdossiers is gebleken dat 69 gemeenten als eventuele **inplantings**plaatsen konden worden weerhouden.

De volledige lijst hiervoor werd opgenomen in de verslaggeving van de bearaadslaging in de Commissie Cultuur van de Vlaamse Raad van blz. 142 tot blz. 146 (Stuk 8-Nr. 9).

Een operationalisering van het dossier is echter spijtig genoeg op dit ogenblik onmogelijk ten gevolge van een negatief advies van de inspectie van financiën.

Van zodra er hiervoor in overleg met de Voorzitter van de Vlaamse Executieve een oplossing kan worden gevonden, zal ik alles in het werk stellen om alsnog in 1985 twee dergelijke centra in Vlaanderen op te richten.

Ik verwacht dat eerstdaags een doorbraak van dit dossier in het vooruitzicht mag worden gesteld.

De heer Breyne heeft ook drie vragen gesteld in verband met de sector jeugdhuizen. De jeugdhuissector telt 260 erkende jeugdhuizen en stelt 119 beroepskrachten te werk. Door de beperking van de beschikbare kredieten waren er amper voldoende middelen om de loonmassa van deze 119 pedagogische medewerkers te betalen. Er bleef praktisch niets over om de werking te subsidiëren.

Hierdoor zag ik mij genoodzaakt begin 1985 een aantal minder populaire

maatregelen in te bouwen. Zo werd beslist dat de betoelaging van 75 procent van het loon van 73 beroepskrachten werkzaam in gewone jeugdhuizen verder volledig zouden worden gesubsidieerd evenals 95 procent van het loon van 37 eerste beroepskrachten in de kansarme jeugdhuizen.

Hierdoor bleef de verdere werking van alle jeugdhuizen verzekerd.

Alleen voor de kansarme jeugdhuizen die een tweede beroepskracht te werk stellen zal de subsidie worden verminderd.

Het gaat in wezen om 8 voltijdse betrekkingen die eventueel ten gevolge van deze ingreep in gevaar kunnen komen.

De heer Breyne heeft eveneens gesproken over de overname van Rijks-sportcentra. In principe ben ik zeker niet gekant tegen de overname van Rijks-sportcentra door ondergeschikte besturen, voor zover de infrastructuur de bestaande behoeften zou blijven dekken.

Deze principiële bereidheid kan voorlopig nog niet geconcretiseerd worden omdat de centra nog niet overgeheveld werden naar de Vlaamse Gemeenschap. Zij staan wel op de lijst van de over te hevelen infrastructuurwerken. Dit feit, samen met het rechtsstatuut van goederen behorende tot het publiek domein en de desbetreffende modaliteiten vastgelegd in artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 impliceren dat de eventuele overheveling van BLOSO-centra in een zeer nabije toekomst zeker niet realiseerbaar is.

Wat de samenlevingsopbouw betreft, hierop heb ik reeds geantwoord bij de vraag die de heer De Beul in dit verband heeft gesteld. De heren Van Steenkiste en Breyne hebben hieromtrent eveneens vragen gesteld.

De herstructurering verloopt volgens de afspraken van 27 december 1982.

Naargelang de noodwendigheden zal er ook in 1985 een eventuele herschikking gebeuren in functie van een concrete situatie binnen de RISO's. Eventuele overschotten kunnen dan op het artikel van de projecten toegevoegd

Poma

worden.

Ik wens er nogmaals op te wijzen dat de RISO's in feite gesubsidieerd worden voor een projectwerking. RISO-werkers zijn in feite ook projectwerkers.

De toelage aan VIBOSO is voldoende. Het bevreemdt mij dat VIBOSO zelf meer kredieten vraagt, hetgeen in tegenstrijd is met hun eigen optie om de bovenbouw niet over te structureren.

De Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw heeft advies uitgebracht over een decreet inzake de samenlevingsopbouw. Dit ontwerp wordt nu op mijn Kabinet verder afgewerkt en zal dan ook via de Vlaamse Executieve voor advies aan de Raad van State worden overgemaakt. Ik ga akkoord met collega Seeuws om te waken over de sector, teneinde een logge werking te vermijden. De structurering van de sector belet echter geenszins de projectwerking aan de basis. Ik denk dat wij het daar volkomen over eens zijn.

In antwoord op de vragen van de heer Van Steenkiste in verband met de problematiek der culturele centra, verwijs ik naar mijn antwoord aan de heer Breyne.

Ik kan het geachte lid echter meedelen dat ik met diens waardevolle aanbevelingen inzake kleinschaligheid der culturele centra het verlagen van de participatiedrempel en het leggen van de nadruk op het vormingswerk bij de werking van de culturele centra terdege rekening zal houden.

De nieuwe normeringen inzake de bouw van culturele centra werden voor wat betreft bouwnormen bibliotheken, inhoud Sociale nota, normering zalen uitgewerkt, door mij goedgekeurd en zijn van toepassing.

De reeds goedgekeurde hoofdstukken zullen zo spoedig mogelijk geofficialiseerd worden.

Tevens wordt werk gemaakt van het opstellen van richtlijnen inzake jeuginfrastructuur en culturele centra.

Deze nieuwe normering moet helpen

gemeentebesturen te stimuleren naar kleinschalige projecten.

Regionale planning wordt zoveel mogelijk gerespecteerd maar kan slechts gebeuren in functie van de aanvragen van de gemeentebesturen.

Ik kom thans tot het probleem aangehaald door de heer Peeters inzake de Ancienne Belgique te Brussel. De tot op heden uitgevoerde verbouwingswerken aan de Ancienne Belgique kunnen opgedeeld worden in verschillende fasen.

Onmiddellijk na de verwerving van de Ancienne Belgique werden de nodige werken uitgevoerd om een ingebruikname van het complex mogelijk te maken. Totaal is 3.747.118 frank. In 1981 werd de gevel zijde Steenstraat gerestaureerd. Bedrag : 5.971.926 frank. In het najaar 1981 werd het ontiaal langs de Anspachlaan gebouwd en de gevel zijde Anspachlaan gerestaureerd. Vanaf deze fasen voltooide ik verder het aangevatte dossier.

In 1982 werd de „Bar Américain” verbouwd. Een rechtstreekse verbinding naar de Lollepotsteeg werd in 1983 gerealiseerd. Totaal 8.068.557 frank.

Na het bouwverlof 1982 ging ten slotte de verbouwing van de grote zaal van start. De kostprijs verbouwings- en isolatiewerken van de grote zaal van ruwbouw tot afwerking, met inbegrip van alle technieken, aansluitingen, herzieningen van de aannemingsprijs, verrekeningen, meerwerken, enzomeer, met uitzondering echter van de erelonen, bedraagt 103.471.765 frank, BTW inbegrepen. In deze som is de kostprijs van alle werken, de geluidsisolatie inbegrepen. De uitrustingskosten bedragen 29.115.901 frank.

Voor de geluidsisolatie werden alle mogelijke technische voorzorgen genomen om overlast aan de burenen te verhinderen.

Een geluidsinstallatie met ingebouwde „limiters”, meetapparatuur en trillingsvrije ophangstructuur van de klankkasten is aanbesteed en vastgelegd en zal binnenkort een uitvoering krijgen. Ik hoop dat hierdoor alle problemen zullen opgelost zijn.

Hoe moet de Ancienne Belgique inmiddels, zonder exploitatievergunning, verder werken en het hoofd financieel boven water houden ?

Het is en blijft mijn vaste wil aan de Ancienne Belgique de ruimste mogelijkheden te schenken. Hierover mag geen enkele twijfel bestaan.

Ik sta echter voor een tegenstelling tussen aan de ene kant de programma's en aan de andere kant de technische mogelijkheden, eigen aan het gebouw en aan zijn inplanting in een bewoonde buurt waarmee moet geleefd worden.

Tot mijn groot genoegen stel ik bovendien vast dat de Stad Brussel onze problemen begrijpt en zich met ons verheugt in de aanbrenge welke vanuit onze Vlaamse „Ancienne Belgique” wordt verleend, aan het Brusselse stadsleven.

Op het einde van zijn lange uiteenzetting heeft de heer Constant De Clercq gezegd dat de herziening van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar ook in het kader van het congres voor de sport in Vlaanderen werd weerhouden. Tijdens dit congres heb ik gezegd dat ik achter dit besluit stond. Dit kan via een ontwerp gerealiseerd worden hoewel ik mij de vraag stel of dit in de eerstvolgende maanden nog mogelijk is.

De heer C. De Clercq : Kan men geen amendement indienen op het bestaande voorstel van decreet ?

Minister K. Poma : Dat behoort natuurlijk ook tot de mogelijkheden.

In verband met het betoog van de heer Seeuws moet ik toch protesteren tegen de zwart-wit voorstelling van bepaalde visies zoals bij voorbeeld het probleem van de sponsoring. Zoals u het naar voren brengt is zeker niet de juiste voorstelling.

U drukte uw bezorgdheid uit over een vereenvoudiging van de procedure voor de bouwtoelagen. De Commissie Culturele Centra heeft aan nieuwe voorstellen gewerkt die thans ter onderzoek op mijn Kabinet werden ingediend.

Zoals u zelf aanstipte in verband met

Poma

de bibliotheeksector, moesten op 31 december 1984 alle gemeenten over een POW beschikken. Toen ik lid werd van de Executieve en het cultuurbeleid onder mijn bevoegdheid kreeg waren ongeveer de helft van de gemeenten in orde. Het is spijtig dat men op een ogenblik dat men nog niet in die mate over besparingen en bezuinigingen sprak en alles nog mogelijk was, dit niet gerealiseerd heeft. Was dit wel het geval, dan zouden wij voor een voldongen feit staan en zou het probleem zich thans niet stellen.

De heer W. Seeuws : Dat is zeer juist.

Minister K. Poma : Daarvoor zijn wij echter allen in de Vlaamse Raad verantwoordelijk.

Wat de COB betreft weet u dat het mijn bedoeling is dat er één per provincie zou komen, dus één in Oost-Vlaanderen, één in West-Vlaanderen, één in Antwerpen, één in leuven, één in de Brusselse Agglomeratie en één in Limburg (Hasselt) die reeds bestaat. Daarom zouden er dit jaar zes COB's komen. Dit is een begin, want er werden er dertien gepland, maar dertien in éénzelfde jaar is teveel. Indien er dit jaar zes COB's worden gerealiseerd, zal dit reeds een grote krachtinspanning vergen.

Wat betreft het crisisbesluit kan ik u verzekeren dat er slechts één werd genomen en dit twee jaar geleden. Voorts is er niets veranderd, noch wat betreft de wedden, noch wat betreft het leesgeld. Ik meen dat hier werd gesproken over een vermindering van de weddetoelagen tot 75 procent ; daar is helemaal geen sprake van, het blijft 85 procent.

De uitvoering van het bibliotheekdecreet wordt wel vertraagd, maar het blijft de bedoeling dat het wordt uitgevoerd al is het op langere termijn.

Ik kan ook de heer Seeuws de verzekering geven dat ik om de vrije schoolkeuze ofvormingskeuze te kunnen garanderen bij verlengde leerplicht zeer binnenkort aan de Vlaamse Executieve een ontwerp van besluit ter goedkeuring zal voorleggen.

De heer Raf Declercq heeft vrijwel

uitsluitend gesproken over het kunstbeleid. Ik heb reeds gezegd dat wij een veel efficiënter kunstbeleid zouden kunnen voeren indien wij niet zouden werken via subsidies maar via fiscale stimuli.

Wat betreft het museum voor hedendaagse kunst wijs ik erop dat het werken zal bevatten die niet onze eigendom zijn, maar in bruikleen afgestaan voor een welbepaalde periode. De heer Declercq heeft ook gesproken over het aankopen van een zeer groot aantal kunstwerken. Wij kopen ongeveer 200 werken aan per jaar en om de twee jaar worden ze tentoongesteld. Dat is gebeurd in 1984 en in 1982, telkens in de Sint-Pietersabdij van Gent, en niet in Antwerpen, mijnheer Seeuws. De werken die wij aankopen zijn meestal van jonge kunstenaars, dus geen gevestigde namen. Met jong bedoel ik niet jong in leeftijd, maar jong in hun creativiteit. Een kunstenaar die slechts op 45 jaar aanvangt met schilderen is een jong kunstenaar. Het is onze bedoeling deze kunstenaars te steunen.

De heer Declercq heeft mij ook gevraagd hoe de toestand is in verband met de Commissie voor de aankoop van beeldende kunst op niveau van de Gemeenschap.

Er bestaat geen aankoopcommissie voor al de musea op het niveau van de Gemeenschap. De aangestelden van elk museum doen dat voor zichzelf.

De samenstelling van de Commissie van het Koninklijk Museum van Schone Kunsten te Antwerpen voor beeldende kunst is de volgende : Prof. Dr. H. Beyens, T. Van Looij, H. Brutin, H. Waterschoot, H. Bourgeois, Y. Fontier en L. Raskin.

De heer R. Declercq : Mijnheer de Minister, u zegt dat het museum werkt met leningen van kunstenaars of van verzamelaars. De eerste taak van een museum is nochtans toch de huidige ontwikkeling van de hedendaagse kunst op de voet te volgen.

Hoe gaat u dit doen als u geen budget hebt om aankopen te doen en een collectie aan te leggen ? Dat is mijn grote bekommernis.

Minister K. Poma : Mijnheer De-

clercq, laat ons eerst beginnen met het museum te verbouwen en in orde te brengen. Hiervoor wordt dit jaar een inspanning gedaan. Volgend jaar zal dat niet meer nodig zijn en dan zullen wij kunnen denken aan het probleem dat u stelt, maar ik herhaal dat wij bij de opening, van allerlei sponsors voldoende kunstwerken in bruikleen zullen krijgen om het museum te vullen. Het zullen de meest actuele, de meest hedendaagse werken zijn.

De heer R. Declercq : Mijnheer de Minister, de belofte waarop ik al zolang wacht heb ik dus nu gehoord, namelijk dat u volgend jaar zal beginnen aan een collectievorming.

Minister K. Poma : Ik kom dan tot de vragen, die gesteld werden door de heer Diegenant. Ze hadden uitsluitend betrekking op de sport. Daarover het volgende : wat mijn budget voor sportinfrastructuur betreft, werd het bedrag bepaald door lineaire besparingen die ik het moeten doorvoeren.

Deze lineaire besparingen hebben alle Gemeenschapsministers, wat Titel II betreft, moeten aanvaarden. Voor iedereen gold dezelfde wet, ook voor mij. Hoe spijtig dat ik dit vind samen met u, maar indien geen financiële middelen voorhanden zijn moeten wij ons beperken, niet alleen voor de sport, maar ook voor monumenten en landschappen en voor andere sectoren. Ik heb mij onderworpen, zoals alle andere Gemeenschapsministers dat hebben gedaan.

Ten tweede, de opheffing van de discriminatie in de turnsport, zoals u verwoord hebt, evolueert zeker in gunstige zin. Daar waar de belangrijkste problemen de selectie, de jury en de voorbereiding zijn, meen ik dat voor al deze punten reeds concrete vorderingen gemaakt werden of in uitvoering zijn.

Ten derde, wat de kritiek op het decreet op de niet-betaalde sportbeoefenaars betreft, meen ik nog steeds dat een herziening noodzakelijk is. De heer Constant De Clercq heeft mij in deze aangelegenheid een vraag gesteld. Ik heb hier reeds over gesproken.

Ten vierde, kan ik u niet meedelen hoeveel federaties een beroep zullen

Poma

doen op de toepassing van het decreet van 17 mei 1984. Wel hebben 12 federaties samen 15 personeelsleden bijgevraagd. Hun kwalificatie is mij nog niet bekend, mede omdat de toestemming tot werving zeer recent gegeven werd.

Ten vijfde, inzake de sport in Brussel, deel ik uw bezorgdheid. Ter compensatie werd dan ook het Huis voor de Sport opgericht. Ik geloof dat u, bij de opening in Brussel, aanwezig was. Via bij komende subsidiëring en aanvullende modaliteiten werd toch een gedeeltelijke voldoening voor de Brusselse Vlaamse sportbeoefenaars bekomen. Voor bij komende sportcentra zijn er voorlopig geen financiële middelen. Ik heb zelfs onvoldoende geld om de bestaande centra operationeel te houden. Het enige initiatief dat ik ter zake heb genomen is een openlucht sportinfrastructuur te Anderlecht waarover ik onlangs een principiële beslissing heb getroffen.

Mevrouw Detiege, u heeft natuurlijk gesproken over de Opera van Vlaanderen, die gevestigd is te Gent en niet te Antwerpen. (**Gelach op de banken van de SP**) U heeft een amendement ingediend dat in de Commissie werd verworpen. Dit amendement had de bedoeling de 200 miljoen frank kredieten op te trekken tot 280 miljoen frank. Ik heb u gezegd dat volgens de statuten — u kent ze want u hebt ze mij laten opstellen — het 200 miljoen frank moet zijn ; 90 miljoen frank is ten laste voor de twee steden en het verschil wordt achteraf bijgepast door de Vlaamse Gemeenschap.

Mevrouw L. Detikge : In uw brief zegt u dat het niet mag.

Minister K. Poma : Er moet 200 miljoen frank in staan en geen 280 miljoen frank. De inspectie van financiën heeft dit bevestigd. Volgens de statuten moet er 200 miljoen frank door de Vlaamse Gemeenschap worden ingeschreven, tweemaal 90 miljoen frank door de twee steden en het tekort moet achteraf volgens artikel 42 bijgepast worden.

Mevrouw L. Detikge : U schrijft in uw brief dat er geen bijkredieten mogen

worden ingeschreven. Wat wil dat dan zeggen ?

Minister K. Poma : Mevrouw, ik heb nog maar het eerste deel gezegd, namelijk waarom het 200 miljoen frank moet zijn en geen 280 miljoen frank. In een tweede gedeelte wil ik u zeggen dat het tekort moet worden bijgepast via artikel 42, het fameuze artikel waarover men gedurende drie jaar steeds opnieuw gestruikeld is. Daarover gaat het.

Wij hebben aan de twee steden gevraagd artikel 42 af te 'schaffen. Zij hebben geantwoord dat zij dat niet doen. Bijgevolg ontstond er vanaf dat ogenblik een soort dovemansgesprek. Wij, de Vlaamse Executieve, vragen dat artikel 42 zou worden afgeschaft, en dan worden alle besprekingen mogelijk. Zolang het echter blijft bestaan houden wij het been stijf.

Mevrouw L. Detibge : Vorig jaar hebt u hier in de Raad gezegd dat u overwoog de instelling zelf te hervormen en dat u in april 1984 zou zeggen wat het resultaat was. Ondertussen...

Minister K. Poma : Ondertussen is er nog steeds geen hervorming gekomen. Daarover ga ik met u akkoord. Voor een hervorming is ook consensus nodig, en die is er niet.

Tijdens de bespreking van een interpellatie die u hebt gehouden heeft uw collega Van den Bossche, gezegd dat hij volledig met u akkoord ging, behalve voor één punt. Hij ging met mij akkoord dat het onmogelijk was met dit artikel 42 een ernstige begroting op te maken, want hoe groot of hoe klein het tekort ook is, het moet toch worden bijgepast. Het artikel 42 opent de poort voor allerlei misbruiken.

Mevrouw L. Detibge : Spreek met de steden en doe zoals in Brussel. Vraag aan beide steden samen 45 miljoen frank, en dan is de rest opgelost.

Minister K. Poma : In Brussel gaat het om een bi-culturele aangelegenheid en die is ons, eigenlijk wederrechtelijk, afgenomen door de nationale Regering. Ze zou moeten toebehoren aan de twee Gemeenschappen, de Vlaamse en de Franstalige. Dat is evenwel niet het geval.

Mevrouw L. Detiège : In Brussel hebben ze geluk.

Minister K. Poma : Wij hebben niets te zeggen aan Brussel, en niets te zeggen aan het nationale Parlement.

Heel het probleem draait rond artikel 42.

U spreekt ook over een tijdelijke vereniging. Of heb ik u verkeerd begrepen ?

Mevrouw L. Detibge : De Regeringscommissaris heeft in de Raad van Beheer medegedeeld dat er briefwisseling tussen de Ministers bestaat waarin wordt gezegd dat, op basis van de nota's van de administratie in feite geen intercommunale bestaat en dat het dus een feitelijke vereniging is, met alle gevolgen voor het personeel.

Minister K. Poma : In een brief werd duidelijk gezegd wat de verantwoordelijkheden zijn, maar er werd niet gezegd dat de beheerders een tijdelijke vereniging moesten oprichten.

Mevrouw L. Detiège : Neen, het gaat niet over een brief van u. De briefwisseling, die is voorgebracht in de Raad van Beheer, gaat tussen Ministers Galle en Geens en behandelt de Opera. Misschien is het nuttig eens te informeren.

Minister K. Poma : Ik ben niet verantwoordelijk.

Mevrouw L. Detibge : Wij moeten ons tot de Vlaamse Executieve richten.

Minister K. Poma : Ik ben verantwoordelijk voor het beleid dat ik voer. Dat is een probleem van — ik zal niet zeggen een ondergeschikt bestuur — maar van een intercommunale, een regionaal bestuur, waarvoor Minister Galle verantwoordelijk is.

Mevrouw L. Detikge : Als het een feitelijke vereniging is, hoeven de steden niet meer te betalen als ze deficitair zijn want dan behoort dit tot de facultatieve uitgaven.

De heer E. Desutter : De steden zijn mede contractueel verbonden.

Mevrouw L. Detikge : Natuurlijk, maar het contract wordt niet erkend, volgens die nota.

Minister K. Poma : U hebt begrepen dat alles draait en blijft draaien rond artikel 42. Indien er een oplossing voor wordt gevonden, wordt er voor de rest ook een oplossing gevonden.

Ik wil vervolgens even spreken over de middenstandsopleiding waarover de heren Vervaeet en Windels hebben gehandeld. De heer De Beul heeft mij hiervoor een „uitstekend” gegeven.

Inzake het statuut van de leraren middenstandsopleiding werd een werkgroep opgericht die een voorstel heeft uitgewerkt. Hierover bestaat binnen de sector geen overeenstemming. Ik meen dat de heren Windels en Vervaeet dat duidelijk hebben aangetoond. Er werden twee tegenovergestelde zienswijzen ontwikkeld.

De heer R. Windels : Niet helemaal.

Minister K. Poma : U hebt toch gewezen op de grote gevolgen van het voorstel van de heer Vervaeet.

De budgettaire weerslag van dit standpunt kan niet onmiddellijk worden opgevangen. Wel heb ik contact opgenomen met Minister Hansenne om in een soepele regeling te voorzien voor de perioden waarin deze leerkrachten niet onder een arbeidscontract vallen, namelijk de vakantieperiode. Minister Hansenne heeft richtlijnen verstrekt voor vrij stelling van stempelcontrole.

Aan collega Windels kan ik antwoorden dat de verdere uitbouw van het netwerk van vormingscentra ook mijn zorg wegdraagt. Hiervoor moeten de nodige kredieten worden ingeschreven. Ik kan niet toelaten dat sommige regio's worden vergeten. Voorts wens ik mijn bekommernis uit te spreken voor ondersteuning via het Instituut. Hiervoor heb ik het Instituut toegelaten vijf nieuwe personeelsleden aan te werven.

De heer R. Windels : Wie zal dit betalen ?

Minister K. Poma : De ambtenaar die hierover met mij is komen praten, heeft mij aangetoond dat het absoluut noodzakelijk was deze vijf personeelsleden aan te werven.

De heer R. Windels : Ik zie dit niet in.

Minister K. Poma : Indien ik betrokkene, die toch de hoogste ambtenaar is, niet meer mag geloven, vraag ik mij af wie ik dan wel mag geloven.

De heer R. Windels : U mag betrokkene geloven, hij is een goed ambtenaar. Dit jaar hebben echter alle centra reeds vier lesuren en leerkrachten moeten betalen om begin december niet met lesgeven te moeten ophouden. Ik voorspel dat in 1985 twaalf uur in de vijftien lesweken, die kunnen worden gegeven, niet meer voor betaling in aanmerking zullen komen. Ik durf dit in openbare vergadering te zeggen omdat wij 42 procent van de middenstandsopleiding in Vlaanderen onder onze verantwoordelijkheid hebben.

Ik ga akkoord voor het optrekken van de gebouwen en voor het personeel maar de Minister mag niet vergeten dat er in de eerste plaats lesuren moeten worden gegeven en dit zal niet meer mogelijk zijn. Dit is mijn bekommernis.

Minister K. Poma : Ik zal de betrokken ambtenaar bij mij roepen en hem mededelen wat hier in de Vlaamse Raad over dit probleem is gezegd. U moet begrijpen dat, wanneer hij mij ervan overtuigt dat deze vijf personeelsleden noodzakelijk zijn, ik daarop positief reageer.

De heer R. Windels : Het eerste wat er moet gebeuren is toch les geven, mijnheer de Minister.

Minister K. Poma : U vreest dus dat dit zal gaan ten koste van het lesgeven ? Ik zal de bevoegde ambtenaar vragen of dit juist is.

Het is ook mijn bekommernis dat het aantal cursussen niet zou teruglopen. Allereerst is er de mogelijkheid om cursusgeld te vragen voor lezingen en vervolmakingscursussen voor gevestigde zelfstandigen. Betreffende de tussenkomst vanwege de nationale Regering, Minister Coens in dit geval, voor de bij komende kosten wegens de verlenging van de leerplicht is er een overeenkomst. Hij heeft mij principieel gezegd dat hij akkoord is te betalen. Ik wacht op de reactie op de rekening die ik hem heb gezonden. Het is geen principiële maar een effectieve

rekening. Als deze kredieten toekomen zal ik het geheel van de cursussen waarschijnlijk tijdig kunnen bestellen.

Tot daar, mijnheer de Voorzitter, de antwoorden die ik gemeend heb te kunnen verstrekken op de vragen die vandaag door de leden van de Vlaamse Raad tijdens de bespreking van mijn begroting werden gesteld. **(Applaus bij de PW en de CVP)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om de algemene bespreking voort te zetten met de materie mediabeleid en om het begrotingsdebat te besluiten met de artistiekgewijze besprekingen en de hoofdelijk ke stemmingen.

Is de Raad het daarmee eens ? **(Instemming)**

Dan is aldus besloten.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 17.20 uur.
